

Tabel de concordanță Directiva 2006/123/CE

Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne

Proiect de Ordonanță privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România

Directiva 2006/123/CE		Proiect Lege		Observații
Art. /Par.	Prevederi	Art. /Par.	Prevederi	
Articolul 1 Obiectul				
1/1	Prezenta directivă stabilește dispoziții generale pentru facilitarea exercitării libertății de stabilire pentru prestatorii de servicii și a liberei circulații a serviciilor, menținând totodată un nivel ridicat al calității serviciilor.	Art.1	Prezenta ordonanță de urgență instituie cadrul general care reglementează libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii pe teritoriul României.	
1/2	Prezenta directivă nu are ca obiect liberalizarea serviciilor de interes economic general, rezervate organismelor publice sau private, și nici privatizarea organismelor publice prestatoare de servicii.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	

1/3	Prezenta directivă nu are ca obiect eliminarea monopolurilor care prestează servicii și nici ajutoarele acordate de statele membre în baza normelor comunitare în materie de concurență. Prezenta directivă nu afectează libertatea statelor membre de a defini, în conformitate cu legislația comunitară, ceea ce consideră servicii de interes economic general, felul în care ar trebui să fie aceste servicii organizate și finanțate în conformitate cu normele referitoare la ajutoarele de stat sau obligațiile specifice pe care trebuie să îndeplinească acestea.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
1/4	Prezenta directivă nu afectează măsurile luate la nivel comunitar sau național în conformitate cu dreptul comunitar în scopul protejării sau promovării diversității culturale sau lingvistice sau a pluralismului mijloacelor de comunicare în masă.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
1/5	Prezenta directivă nu afectează normele de drept penal ale statelor membre. Cu toate acestea, statele membre nu pot restricționa libertatea de a presta servicii prin aplicarea unor dispoziții de drept penal care reglementează sau afectează în mod specific accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia eludând normele prevăzute de prezenta directivă.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	

1/6	Prezenta directivă nu afectează legislația muncii, adică nici una dintre dispozițiile legale sau contractuale cu privire la condițiile de angajare, condițiile de muncă, inclusiv sănătatea și siguranța la locul de muncă și relațiile dintre angajatori și lucrători pe care statele membre le aplică în conformitate cu legislația națională, respectând legislația comunitară. Prezenta directivă nu afectează nici legislația în materie de securitate socială a statelor membre.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
1/7	Prezenta directivă nu afectează exercitarea drepturilor fundamentale astfel cum sunt recunoscute în statele membre și în legislația comunitară. Aceasta nu afectează nici dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare convenții colective și de a desfășura acțiuni sindicale în conformitate cu legislațiile și practicile naționale respectând legislația comunitară.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
Articolul 2 Domeniul de aplicare				
2/1	Prezenta directivă se aplică serviciilor furnizate de prestatori stabiliți într-un stat membru.	Art.4 alin.1	Prezenta ordonanță de urgență se aplică serviciilor furnizate de către prestatorii stabiliți în România și serviciilor furnizate transfrontalier, în România, de către prestatori stabiliți în alt stat membru.	
2/2	Prezenta directivă nu se aplică pentru următoarele activități: (a) servicii neeconomice de interes general; (b) servicii financiare, cum ar fi serviciile bancare, de credit, asigurări și reasigurări, pensii	Art.4 alin.2	Nu intră în domeniul de aplicare al prezentei ordonanțe de urgență: a) serviciile financiare, precum serviciile bancare, de credit, asigurări și reasigurări, pensii ocupaționale și personale, valori mobiliare, fonduri de investiții, plăți și consultanță pentru investiții, inclusiv serviciile menționate la art.18	

	<p>ocupaționale și personale, valori mobiliare, fonduri de investiții, plăți și consultanță pentru investiții, inclusiv serviciile menționate în anexa I la Directiva 2006/48/CE;</p> <p>(c) serviciile și rețelele de comunicații electronice, precum și resursele și serviciile asociate, în ceea ce privește domeniile reglementate de Directivele 2002/19/CE, 2002/20/CE, 2002/21/CE, 2002/22/CE și 2002/58/CE;</p> <p>(d) serviciile în domeniul transportului, inclusiv serviciile portuare care intră în domeniul de aplicare a titlului V din tratat;</p> <p>(e) serviciile agențiilor de ocupare temporară a forței de muncă;</p> <p>(f) servicii de îngrijire a sănătății, fie că sunt sau nu asigurate în cadrul unor unități de îngrijire a sănătății și indiferent de modul în care sunt organizate și finanțate la nivel național sau dacă sunt de natură publică sau privată;</p> <p>(g) servicii audiovizuale, inclusiv serviciile cinematografice, indiferent de modul lor de producție, distribuție și transmisie, precum și serviciile de radiodifuziune;</p> <p>(h) activitățile de jocuri de noroc care presupun pariuri cu o miză cu valoare pecuniară în jocuri de noroc, inclusiv loterie, jocuri de cazinou și</p>		<p>alin.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>b) serviciile și rețelele de comunicații electronice, precum și resursele și serviciile asociate, în ceea ce privește domeniile reglementate de Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, cu modificările și completările ulterioare; Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare al comunicațiilor, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr.1208/2007 privind condițiile generale referitoare la interoperabilitatea serviciilor de televiziune digitală interactivă, precum și a echipamentelor de televiziune digitală ale consumatorilor ;</p> <p>c) serviciile în domeniul transportului, inclusiv serviciile portuare;</p> <p>d) serviciile de angajare ale agențiilor de ocupare temporară a forței de muncă;</p> <p>e) serviciile de îngrijire a sănătății și serviciile farmaceutice prestate pacienților de către profesioniști în domeniul îngrijirii sănătății în România, indiferentă dacă sunt asigurate sau nu</p>	
--	---	--	--	--

	<p>tranzacții referitoare la pariuri;</p> <p>(i) activități care sunt asociate exercitării autorității publice astfel cum se stabilește la articolul 45 din tratat;</p> <p>(j) servicii sociale cu privire la locuințele sociale, servicii privind îngrijirea copiilor și ajutorul acordat familiilor sau persoanelor aflate în nevoie în mod permanent sau temporar, care sunt prestate de către stat, de către prestatori mandatați de stat sau de organizații de caritate recunoscute de stat;</p> <p>(k) servicii de securitate privată;</p> <p>(l) servicii prestate de notari și executori judecătorești numiți de autoritățile publice.</p>		<p>în cadrul unor unități sanitare și indiferent de modul în care sunt organizate și finanțate sau dacă sunt de natură publică sau privată;</p> <p>f) serviciile audiovizuale, inclusiv serviciile cinematografice, indiferent de modul lor de producție, distribuție și transmisie, precum și serviciile de radiodifuziune;</p> <p>g) activitățile de jocuri de noroc care presupun pariuri cu o miză cu valoare pecuniară, inclusiv loterie, jocuri de cazinou și tranzacții referitoare la pariuri;</p> <p>h) activitățile asociate exercitării autorității publice;</p> <p>i) serviciile sociale privind locuințele sociale, serviciile privind îngrijirea copiilor și ajutorul acordat familiilor sau persoanelor aflate în nevoie în mod permanent sau temporar, care sunt furnizate de stat, de către prestatori mandatați de stat sau de către organizații caritabile, așa cum sunt ele definite la art.2, pct .13;</p> <p>j) serviciile de securitate privată;</p> <p>k) serviciile prestate de notari și executori judecătorești.</p>	
2/3	Prezenta directivă nu se aplică în domeniul impozitării.	Art.4 alin.3	Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică în domeniul legislației fiscale prescriptive și cerințelor administrative de punere în aplicare a legilor fiscale.	
Articolul 3 Raportul cu alte acte normative				
3/1	În cazul în care dispozițiile prezentei directive sunt în conflict cu o dispoziție a unui alt act comunitar care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii sau la	Art.3 alin.1	În cazul în care dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență contravin dispozițiilor unui act normativ național care a transpus o directivă sau a creat cadrul juridic necesar aplicării directe a	

	<p>exercitarea acesteia în sectoare specifice sau pentru profesii specifice, dispoziția celui alt act comunitar prevalează și se aplică acestor sectoare sau profesii specifice. Acestea includ:</p> <p>(a) Directiva 96/71/CE;</p> <p>(b) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71;</p> <p>(c) Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune [23];</p> <p>(d) Directiva 2005/36/CE.</p>		<p>unui regulament și care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia în sectoare specifice sau pentru profesii specifice, în conformitate cu actul normativ comunitar transpus, dispozițiile actului normativ special prevalează.</p>	
3/2	<p>Prezenta directivă nu vizează norme ale dreptului internațional privat, în special norme care reglementează legislația aplicabilă obligațiilor contractuale și extracontractuale, inclusiv cele care garantează consumatorilor protecția oferită acestora prin normele de protecție a consumatorilor din legislația cu privire la consumatori în vigoare în statul lor membru.</p>	<p>Art.3 alin.2</p>	<p>Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu aduc atingere aplicării normelor de drept internațional privat.</p>	
3/3	<p>Statele membre aplică dispozițiile prezentei directive în conformitate cu normele din tratat cu privire la dreptul de stabilire și la libera circulație a serviciilor.</p>		<p>Nu este necesară transpunerea în legislația națională</p>	
Articolul 4 Definiții				
4	<p>În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:</p>	<p>Art.2</p>	<p>În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:</p>	

		Art.2 alin.1	„stat membru” - stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;
	1."serviciu" înseamnă orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, menționată la articolul 50 din tratat;	Art.2 alin.2	„serviciu” - orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații;
	2."prestator" înseamnă orice persoană fizică resortisant al unui stat membru sau orice persoană juridică menționată la articolul 48 din tratat, stabilită într-un stat membru care oferă sau prestează un serviciu;	Art.2 alin.3	„prestator” - orice persoană fizică, cetățean al unui stat membru sau orice persoană juridică stabilită într-un stat membru care oferă sau prestează un serviciu;
	3."beneficiar" înseamnă orice persoană fizică resortisant a unui stat membru sau care beneficiază de drepturi care îi sunt conferite prin acte comunitare, sau orice persoană juridică menționată la articolul 48 din tratat, stabilită într-un stat membru, care, în scopuri profesionale sau non-profesionale utilizează sau dorește să utilizeze un serviciu;	Art.2 alin.4	„beneficiar” - orice persoană fizică, inclusiv consumatorul, așa cum este acesta definit în Ordonanța Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cetățean al unui stat membru sau care beneficiază de drepturi conferite prin acte normative comunitare, sau orice persoană juridică stabilită într-un stat membru, care, în scopuri profesionale sau non-profesionale, utilizează sau dorește să utilizeze un serviciu furnizat;
	4."stat membru de stabilire" înseamnă statul membru pe al cărui teritoriu este stabilit prestatorul serviciului în cauză;	Art.2 alin.5	„stat membru de stabilire” - statul membru pe al cărui teritoriu este stabilit prestatorul de servicii în cauză;

	<p>5. "stabilire" înseamnă exercitarea efectivă de către prestator a unei activități economice prevăzute la articolul 43 din tratat, pentru o perioadă nedeterminată și cu ajutorul unei infrastructuri stabile de unde activitatea de prestare de servicii este asigurată în mod efectiv;</p>	<p>Art.2 alin.6</p>	<p>„stabilire”- exercitarea efectivă de către prestator, pe o perioadă nedeterminată, a unei activități economice cu caracter independent, având un sediu stabil, fără ca acesta să fie, în mod necesar, un sediu statutar;</p>	
	<p>6."regim de autorizare" înseamnă orice procedură care obligă prestatorul sau beneficiarul să facă demersuri pe lângă autoritatea competentă în scopul obținerii unei decizii formale sau a unei decizii implicite referitoare la accesul la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia;</p>	<p>Art.2 alin.9</p>	<p>„regim de autorizare” - orice procedură care obligă prestatorul sau beneficiarul la efectuarea anumitor formalități în vederea obținerii unei decizii din partea unei autorități competente pentru accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia;</p>	
	<p>7."cerință" înseamnă orice obligație, interdicție, condiție sau limită prevăzută în actele cu putere de lege sau actele administrative ale statelor membre sau care rezultă din jurisprudență, practici administrative, normele ordinelor profesionale sau normele colective ale asociațiilor profesionale sau ale altor organizații profesionale adoptate în exercitarea autonomiei lor juridice; normele stabilite prin convenții colective negociate de către partenerii sociali nu sunt în sine considerate cerințe în sensul prezentei directive;</p>	<p>Art.2 alin.10</p>	<p>„cerință” - orice obligație, interdicție, condiție sau limitare impusă prestatorilor sau beneficiarilor de servicii, care este prevăzută în actele cu caracter normativ sau administrativ ale autorităților competente sau care rezultă din jurisprudență, practici administrative, norme ale ordinelor profesionale sau norme colective ale asociațiilor profesionale sau ale altor organizații profesionale, adoptate în exercitarea competenței lor de autoreglementare; clauzele contractelor colective de muncă negociate de partenerii sociali nu sunt, în sine, considerate cerințe în sensul prezentei ordonanțe de urgență;</p>	

	<p>8."motive imperative de interes general" înseamnă motive astfel recunoscute în jurisprudența Curții de Justiție, inclusiv următoarele motive: ordinea publică; siguranța publică; sănătate publică; păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială; protecția consumatorilor, beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor; loialitatea tranzacțiilor comerciale; combaterea fraudei; protecția mediului și a mediului urban; sănătatea animalelor; proprietatea intelectuală; conservarea patrimoniului național istoric și artistic; obiective de politică socială și de politică culturală;</p>	<p>Art.2 alin.11</p>	<p>„motive imperative de interes general” - ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate socială, protecția consumatorilor, beneficiarilor serviciilor și a lucrătorilor, loialitatea tranzacțiilor comerciale, combaterea fraudei, protecția mediului, sănătatea animalelor, proprietatea intelectuală, conservarea patrimoniului național istoric și artistic, obiective de politică socială și de politică culturală, precum și orice alte considerente calificate ca motive imperative de interes general de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în jurisprudența sa;</p>	
	<p>9."autoritate competentă" înseamnă orice organism sau autoritate dintr-un stat membru cu rol de control sau de reglementare în ceea ce privește activitățile de servicii, în special autoritățile administrative, incluzând instanțele judecătorești acționând în această calitate, ordinele profesionale și asociațiile profesionale sau alte organisme profesionale care, în exercitarea autonomiei lor juridice, reglementează în mod colectiv accesul la activitățile de servicii sau exercitarea acestora;</p>	<p>Art.2 alin.8</p>	<p>„autoritate competentă” - orice organism sau autoritate dintr-un stat membru cu rol de control sau de reglementare în ce privește activitățile de servicii, în special autoritățile administrative, precum și ordinele profesionale și asociațiile profesionale sau alte organisme profesionale care, în exercitarea competenței de autoreglementare, creează cadrul legal pentru accesul la activitățile de servicii sau exercitarea acestora;</p>	
	<p>10."stat membru în care se prestează serviciul" înseamnă statul membru în care serviciul este oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru;</p>	<p>Art.2 alin.7</p>	<p>„stat membru în care se prestează serviciul” - statul membru în care serviciul este oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru;</p>	
	<p>11."profesie reglementată" înseamnă orice activitate profesională sau ansamblu de activități</p>	<p>Art.2 alin.12</p>	<p>„profesie reglementată” - orice activitate profesională, astfel cum aceasta este definită în</p>	

	profesionale, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE;		art.3 alin.(1) din Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare;	
	12."comunicare comercială" înseamnă orice formă de comunicare făcută în scopul promovării directe sau indirecte a bunurilor, serviciilor sau imaginii unei întreprinderi, organizații sau persoane implicate într-o activitate comercială, industrială sau meșteșugărească sau care practică o profesie reglementată. Nu constituie în sine comunicări comerciale următoarele:			
	(a) informațiile care facilitează accesul direct la activitatea întreprinderii, organizației sau persoanei, incluzând, în special, un nume de domeniu sau o adresă electronică;			
	(b) comunicări legate de bunuri, servicii sau imaginea întreprinderii, organizației sau persoanei compilate într-o manieră independentă, în special atunci când sunt prestate fără a se urmări un scop financiar.			
CAPITOLUL II SIMPLIFICARE ADMINISTRATIVĂ				
Articolul 5 Simplificarea procedurilor				
5/1	Statele membre examinează procedurile și formalitățile aplicabile accesului la o activitate de servicii și exercitării acesteia. În cazul în care			

	procedurile și formalitățile examinate în temeiul prezentului alineat nu sunt suficient de simple, statele membre le simplifică.			
5/2	Comisia poate să stabilească formulare armonizate la nivel comunitar în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2). Aceste formulare sunt echivalente cu certificatele, atestările și orice alte documente solicitate unui prestator.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
5/3	În cazul în care statele membre solicită ca prestatorul sau beneficiarul să prezinte un certificat, o atestare sau un alt document pentru a dovedi că o cerință a fost îndeplinită, acestea acceptă orice document dintr-un alt stat membru întocmit într-un scop echivalent sau din care reiese clar că cerința respectivă este îndeplinită. Acestea nu pot solicita un document de la un alt stat membru în original, în copie certificată pentru conformitate sau traducere certificată, cu excepția cazurilor prevăzute de alte instrumente comunitare sau în cazul în care o astfel de cerință este justificată printr-un motiv imperativ de interes general, inclusiv ordinea și siguranța publică. Primul paragraf nu afectează dreptul statelor membre de a solicita traduceri necertificate ale unor documente în una dintre limbile lor oficiale.	Art.5 alin.1	În cazul în care o autoritate competentă română solicită ca prestatorul să prezinte un certificat, o atestare sau un alt document pentru a dovedi că o anumită cerință a fost îndeplinită, aceasta acceptă orice document dintr-un stat membru întocmit într-un scop echivalent sau din care reiese clar că cerința respectivă este îndeplinită.	
		Art.5 alin.2	Autoritățile române nu pot solicita prezentarea unui document emis într-un alt stat membru în original, în copie certificată pentru conformitate sau traducere certificată, cu excepția cazurilor prevăzute de alte acte normative care transpun acte comunitare sau creează cadrul pentru aplicarea directă a regulamentelor sau a cazurilor în care o astfel de cerință este justificată printr-un motiv imperativ de interes general. Autoritățile române pot solicita prezentarea unor traduceri necertificate ale unor documente în limba română.	
5/4	Alineatul (3) nu se aplică documentelor menționate la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 50 din Directiva 2005/36/CE, la	Art.5 alin.3	Alineatele (1) și (2) nu se aplică documentelor menționate în actele normative prevăzute în Anexa 1 care face parte integrantă din prezenta	

	<p>articolul 45 alineatul (3) și la articolele 46, 49 și 50 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii [24], la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea [25], în prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților [26], sau în a unsprezecea Directivă 89/666/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat [27].</p>		ordonanță de urgență.	
Articolul 6 Punctul de Contact Unic Electronic				
6/1	<p>Statele membre se asigură că este posibil ca prestatorii să îndeplinească, prin intermediul ghișeelor unice, următoarele proceduri și formalități:</p>	Art.6 alin.1	Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Punctul de Contact Unic Electronic (PCU electronic).	
	<p>(a) toate procedurile și formalitățile necesare pentru accesul la activitățile de servicii ale acestuia, în special toate declarațiile, notificările sau cererile necesare pentru obținerea autorizării</p>	Art.6 alin.2	PCU electronic asigură, pentru prestatori, posibilitatea îndeplinirii cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, a următoarelor proceduri și formalități: (a) ansamblul procedurilor și formalităților	

<p>de la autoritățile competente, inclusiv cererile de înscriere într-un registru, într-un rol sau într-o bază de date sau într-un ordin sau într-o asociație profesională;</p> <p>(b) orice cereri de autorizare necesare pentru exercitarea activităților de servicii.</p>		<p>necesare pentru accesul la activitățile de servicii ale acestora, în special declarațiile, notificările sau cererile necesare pentru obținerea autorizării, inclusiv cererile de înscriere într-un registru;</p> <p>(b) orice cereri de autorizare necesare pentru exercitarea activităților de servicii.</p>	
	Art.6 alin.3	<p>Autoritățile competente trebuie să se înregistreze în sistemul PCU electronic în termen de maximum 30 de zile de la data la care acesta devine funcțional.</p>	
	Art.6 alin.4	<p>Prevederile alin.(2) nu se aplică în cazul controlului spațiilor în care se prestează serviciul sau al echipamentului utilizat de către prestator sau în cazul examinării capacității sau a integrității sănătății prestatorului sau a personalului său responsabil.</p>	
	Art.6 alin.5	<p>PCU electronic are statut de sistem informatic de utilitate publică, parte integrantă a Sistemului e-guvernare din Sistemul Electronic Național. Prevederile Titlului II din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției se aplică în mod corespunzător.</p>	
	Art.6 alin.6	<p>Se desemnează Agenția pentru Serviciile Societății Informaționale (ASSI) ca autoritate responsabilă pentru realizarea, operaționalizarea și administrarea PCU electronic.</p>	
	Art.6 alin.7	<p>Funcționarea PCU electronic nu aduce atingere competențelor autorităților administrației publice din România, nici ale organismelor profesionale</p>	

			sau ale altor organe cu competență de reglementare, autorizare sau control în domeniul serviciilor.	
		Art.6 alin.8	Limitele competenței operatorului PCU electronic, detalierea mecanismelor de funcționare și a tuturor activităților desfășurate prin intermediul PCU electronic, precum și modalitatea de finanțare necesară operării acestui sistem se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.	
		Art.6 alin.9	PCU electronic va deveni funcțional până la data de 28 noiembrie 2009.	
6/2	Stabilirea ghișeelor unice nu aduce atingere repartizării funcțiilor și competențelor între autorități în cadrul sistemelor naționale.	Art.7 alin.4	Agenția pentru Serviciile Societății Informaționale este responsabilă pentru buna funcționare, din punct de vedere tehnic, a PCU electronic. Autoritățile competente răspund pentru conținutul informațiilor și documentelor colectate, transmise și procesate prin intermediul PCU electronic.	
Articolul 7 Dreptul la informare				
7/1	<p>Statele membre se asigură că următoarele informații sunt ușor accesibile prestatorilor și beneficiarilor prin intermediul ghișeelor unice:</p> <p>(a) cerințele aplicabile prestatorilor stabiliți pe teritoriul lor, în special acele cerințe cu privire la procedurile și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru a avea acces la activitățile de servicii și pentru a le exercita;</p> <p>(b) coordonatele autorităților competente, necesare în vederea contactării directe a acestora, inclusiv coordonatele autorităților responsabile în</p>	Art.7 alin.1	<p>Prin intermediul PCU electronic, se asigură accesul direct al prestatorilor de servicii la următoarele informații:</p> <p>a) cerințele impuse prestatorilor stabiliți pe teritoriul României, în special cele cu privire la procedurile și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru a avea acces la activitățile de servicii și pentru a le exercita;</p> <p>b) coordonatele autorităților competente, necesare în vederea contactării directe a acestora, inclusiv coordonatele autorităților responsabile în materie de exercitare a activităților de servicii;</p> <p>c) mijloacele și condițiile de acces la registrele</p>	

	<p>materie de exercitare a activităților de servicii;</p> <p>(c) mijloacele și condițiile de acces la registrele și bazele de date publice cu privire la prestatori și servicii;</p> <p>(d) căile de atac care sunt în general disponibile în cazul unui litigiu între autoritățile competente și prestator sau beneficiar, sau între un prestator și un beneficiar, sau între prestatori;</p> <p>(e) coordonatele asociațiilor și organizațiilor, altele decât autoritățile competente, de la care prestatorii sau beneficiarii pot obține asistență practică.</p>		<p>publice cu privire la prestatori și servicii;</p> <p>d) căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între autoritățile competente și prestator sau beneficiar, între un prestator și un beneficiar sau între prestatori;</p> <p>e) datele de contact ale asociațiilor și organizațiilor, altele decât autoritățile competente, de la care prestatorii sau beneficiarii pot obține asistență practică.</p>	
7/2	<p>Statele membre garantează prestatorilor și beneficiarilor posibilitatea de a primi, la cerere, asistență din partea autorităților competente constând în informații asupra modului în care sunt în general interpretate și aplicate cerințele menționate la alineatul (1) litera (a). După caz, această consiliere include un ghid simplu explicativ. Informațiile se furnizează într-un limbaj clar și inteligibil.</p>	Art.7 alin.2	<p>Prin intermediul PCU electronic se asigură prestatorilor de servicii, la cerere, asistență din partea autorităților competente, constând în informații asupra modului în care sunt interpretate și aplicate cerințele menționate la alin.(1) lit.a). Obligația autorităților competente de a oferi asistență nu implică acordarea de consiliere juridică în cazuri individuale, ci vizează doar furnizarea de informații generale asupra modului în care cerințele sunt interpretate sau aplicate.</p>	
7/3	<p>Statele membre se asigură că informațiile și asistența menționate la alineatele (1) și (2) sunt furnizate într-o manieră clară și neambiguă, că sunt ușor accesibile de la distanță prin mijloace electronice și că sunt actualizate.</p>	Art.7 alin.5	<p>Autoritățile competente au obligația de a actualiza informațiile cu privire la autorizarea activităților de servicii, precum și a procedurilor de autorizare din domeniul lor de activitate, în cadrul PCU.</p>	

7/4	Statele membre se asigură că ghișeele unice și autoritățile competente răspund în cel mai scurt timp oricărei cereri de informații sau asistență menționate la alineatele (1) și (2) și, în cazurile în care cererea este eronată sau nefondată, informează solicitantul în consecință în cel mai scurt termen.	Art.7 alin.3	Autoritățile competente au obligația de a răspunde, prin intermediul PCU electronic, în termen de maxim 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, oricărei cereri de informații sau asistență menționate la alineatele (1) și (2) și, în cazurile în care cererea este eronată sau nefondată, au obligația de a informa solicitantul în consecință, în cel mai scurt timp, dar nu mai mult de 3 zile lucrătoare.	
7/5	Statele membre și Comisia iau măsuri adiacente pentru a încuraja ghișeele unice să facă astfel încât informațiile prevăzute la prezentul articol să fie disponibile în alte limbi comunitare. Această dispoziție nu aduce atingere legislației statelor membre cu privire la utilizarea limbilor.			
7/6	Obligația autorităților competente de a asista prestatorii și beneficiarii nu impune acestor autorități să furnizeze consiliere juridică în cazuri individuale, ci vizează doar informații generale asupra modului în care cerințele sunt, în mod obișnuit, interpretate sau aplicate.	Art.7 alin.2	Prin intermediul PCU electronic se asigură prestatorilor de servicii, la cerere, asistență din partea autorităților competente, constând în informații asupra modului în care sunt interpretate și aplicate cerințele menționate la alin.(1) lit.a). Obligația autorităților competente de a oferi asistență nu implică acordarea de consiliere juridică în cazuri individuale, ci vizează doar furnizarea de informații generale asupra modului în care cerințele sunt interpretate sau aplicate.	
Articolul 8 Proceduri prin mijloace electronice				

8/1	Statele membre se asigură că toate procedurile și formalitățile cu privire la accesul la o activitate de servicii pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic competent și al autorităților competente.	Art.6 alin.2	PCU electronic asigură, pentru prestatori, posibilitatea îndeplinirii cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, a următoarelor proceduri și formalități: (a) ansamblul procedurilor și formalităților necesare pentru accesul la activitățile de servicii ale acestora, în special declarațiile, notificările sau cererile necesare pentru obținerea autorizării, inclusiv cererile de înscriere într-un registru; (b) orice cereri de autorizare necesare pentru exercitarea activităților de servicii.	
8/2	Alineatul (1) nu se aplică în cazul controlului spațiilor unde se prestează serviciul sau a echipamentului utilizat de către prestator sau în cazul examinării fizice a capacității sau a integrității personale a prestatorului sau a personalului său responsabil.	Art.6 alin.4	Prevederile alin.(2) nu se aplică în cazul controlului spațiilor în care se prestează serviciul sau al echipamentului utilizat de către prestator sau în cazul examinării capacității sau a integrității sănătății prestatorului sau a personalului său responsabil.	
8/3	Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2), adoptă normele de aplicare a alineatului (1) al prezentului articol cu scopul de a facilita interoperabilitatea sistemelor de informații și utilizarea procedurilor prin mijloace electronice între statele membre, luând în considerare standardele comune elaborate la nivel comunitar.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
CAPITOLUL III LIBERTATEA DE STABILIRE PENTRU PRESTATORI				
SECȚIUNEA 1 AUTORIZAȚII				
Articolul 8 Regimuri de autorizare				
9/1	Statele membre nu impun ca accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia să se supună unui regim de autorizare decât în cazul în	Art.8 alin.1	Accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia pot fi supuse unui regim de autorizare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) existența unui regim de autorizare este	

	<p>care sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) regimul de autorizare nu este discriminatoriu în ceea ce îl privește pe prestatorul în cauză;</p> <p>(b) nevoia de un regim de autorizare se justifică printr-un motiv imperativ de interes general;</p> <p>(c) obiectivul urmărit nu poate fi atins printr-o măsură mai puțin restrictivă, în special din cauză că un control a posteriori ar avea loc prea târziu pentru a fi în mod real eficient.</p>		<p>justificată de un motiv imperativ de interes general;</p> <p>b) obiectivul urmărit nu poate fi atins printr-o măsură mai puțin restrictivă, în special din cauză că un control ulterior ar fi tardiv pentru a fi, în mod real, eficient.</p> <p>c) regimul de autorizare este nediscriminatoriu în ceea ce privește prestatorii.</p>	
9/2	În raportul menționat la articolul 39 alineatul (1), statele membre indică regimurile lor de autorizare și motivează compatibilitatea acestora cu alineatul (1) al prezentului articol.	Art.15 Lit.c	În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, autoritățile competente au următoarele obligații: c) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 30 septembrie 2009, toate regimurile de autorizare prevăzute la lit.a) și condițiile de autorizare prevăzute la lit.b), care în urma evaluării au fost menținute.	
9/3	Prezenta secțiune nu se aplică aspectelor regimurilor de autorizare care sunt reglementate direct sau indirect prin alte instrumente comunitare.	Art.8 alin.2	Prezenta secțiune nu se aplică acelor aspecte specifice ale regimurilor de autorizare care sunt reglementate direct sau indirect prin alte acte normative naționale care transpun acte comunitare.	
Articolul 9 Condiții de acordare a autorizației				
10/1	Regimurile de autorizare au la bază criteriile care îngrădesc exercitarea competenței de apreciere a autorităților competente, pentru ca aceasta să nu fie utilizată într-o manieră arbitrară.	Art.9 alin.1	Regimurile de autorizare au la bază criteriile de natură a limita marja de apreciere a autorităților competente, astfel încât acestea să nu fie aplicate într-un mod arbitrar.	

10/2	<p>Criteriile menționate la alineatul (1) sunt:</p> <p>(a) nediscriminatorii;</p> <p>(b) justificate printr-un motiv imperativ de interes general;</p> <p>(c) proporționale cu acel obiectiv de interes general;</p> <p>(d) clare și lipsite de ambiguități;</p> <p>(e) obiective;</p> <p>(f) făcute publice în prealabil;</p> <p>(g) transparente și accesibile.</p>	Art.9 alin.2	<p>Criteriile care stau la baza regimurilor de autorizare trebuie să fie:</p> <p>a) nediscriminatorii;</p> <p>b) justificate printr-un motiv imperativ de interes general;</p> <p>c) proporționale în raport cu obiectivul de interes general urmărit;</p> <p>d) clare și lipsite de ambiguități;</p> <p>e) obiective;</p> <p>f) făcute publice în prealabil;</p> <p>g) transparente și accesibile.</p>	
10/3	<p>Condițiile de acordare a autorizației pentru o nouă stabilire nu trebuie să se suprapună cu cerințele și controalele echivalente sau comparabile în esență în ceea ce privește scopul lor, la care prestatorul este supus deja într-un alt stat membru sau în același stat membru. Punctele de legătură menționate la articolul 28 alineatul (2) și prestatorul sprijină autoritatea competentă prin furnizarea oricăror informații necesare cu privire la aceste cerințe.</p>	Art.9 alin.3	<p>Este interzisă impunerea unor condiții de acordare a autorizației pentru stabilire prin care se dublează cerințele și controalele echivalente sau comparabile ca scop, la care prestatorul a fost supus deja în alt stat membru sau în România.</p>	
		Art.9 alin.4	<p>Persoanele desemnate potrivit art.31 alin.(2) și prestatorul de servicii oferă sprijin autorității competente prin furnizarea oricăror informații necesare cu privire la aceste cerințe.</p>	
10/4	<p>Autorizația trebuie să permită prestatorului accesul la activitatea de servicii sau exercitarea acelei activități pe teritoriul național, inclusiv prin înființarea de agenții, filiale, sucursale,</p>	Art.9 alin.5	<p>Autorizația permite prestatorului accesul la activitatea de servicii sau exercitarea acelei activități pe teritoriul României, inclusiv prin înființarea de agenții, filiale, sucursale, birouri.</p>	

	birouri, cu excepția cazului în care o autorizație individuală acordată fiecărei stabiliri sau o limitare a autorizației la o anumită parte a teritoriului este justificată printr-un motiv imperativ de interes general.	Art.9 alin.6	Autorizația poate fi limitată la o anumită parte a teritoriului numai dacă limitarea este justificată de un motiv imperativ de interes general.	
10/5	Autorizația se acordă de îndată ce se stabilește, în urma unei examinări corespunzătoare, că au fost îndeplinite condițiile de autorizare.	Art.9 alin.7	Autorizația se acordă de îndată ce se stabilește, în urma unei examinări corespunzătoare, că au fost îndeplinite condițiile de autorizare, cu respectarea termenelor prevăzute la art.12 alin.(2).	
10/6	Cu excepția cazului acordării unei autorizații, orice decizie a autorităților competente, inclusiv refuzul sau retragerea unei autorizații, trebuie să fie motivată corespunzător și să poată face obiectul unei căi de atac în instanțele judecătorești sau alte instanțe de atac.	Art.9 alin.8	Orice decizie a autorităților competente, inclusiv refuzul sau retragerea unei autorizații, trebuie motivată corespunzător și poate fi atacată în fața instanțelor judecătorești, potrivit dreptului comun. Decizia de acordare a autorizației nu trebuie motivată.	
10/7	Prezentul articol nu aduce atingere repartizării competențelor la nivel local sau regional ale autorităților din statele membre care acordă autorizații.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
Articolul 10 Durata autorizației				
11/1	O autorizație nu este acordată unui prestator pe o durată limitată, cu excepția cazurilor următoare: (a) autorizația se reînnoiește automat sau se supune doar îndeplinirii continue a cerințelor; (b) numărul autorizațiilor disponibile este limitat dintr-un motiv imperativ de interes public Sau (c) o durată limitată de autorizare poate fi	Art.10 alin.1	O autorizație este acordată unui prestator pe o durată nelimitată, cu excepția cazurilor următoare: a) autorizația se reînnoiește automat sau se supune condiției îndeplinirii continue a cerințelor; b) numărul autorizațiilor disponibile este limitat dintr-un motiv imperativ de interes general; c) o durată limitată de autorizare poate fi justificată printr-un motiv imperativ de interes general.	

	justificată printr-un motiv imperativ de interes general.			
11/2	Alineatul (1) nu vizează termenul maxim în care prestatorul trebuie să își înceapă efectiv activitatea după obținerea autorizației.	Art.10 alin.2	Legislația specifică privind regimurile de autorizare poate prevedea termene maxime în care prestatorul trebuie să își înceapă activitatea, ulterior obținerii autorizației.	
11/3	Statele membre solicită unui prestator să informeze ghișeul unic competent prevăzut la articolul 6 cu privire la următoarele schimbări: (a) constituirea de filiale ale căror activități intră în domeniul de aplicare a regimului de autorizare; (b) schimbări ale situației acestuia, în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.	Art.10 alin.3	Prestatorii sunt obligați să informeze autoritatea competentă, prin intermediul PCU electronic, cu privire la următoarele schimbări: a) constituirea de filiale ale căror activități intră în sfera de aplicare a regimului de autorizare; b) schimbări în urma cărora condițiile de acordare a autorizației nu mai sunt îndeplinite.	
11/4	Prezentul articol nu aduce atingere posibilității statelor membre de a retrage autorizațiile atunci când condițiile de autorizare nu mai sunt îndeplinite.	Art.10 alin.4	În situația în care prestatorul nu mai îndeplinește condițiile de autorizare, autoritatea competentă poate retrage autorizația acordată prestatorului în cauză.	
Articolul 11 Procedura de selecție între mai mulți candidați				
12/1	În cazul în care numărul autorizațiilor disponibile pentru o anumită activitate este limitat din cauza cantității reduse de resurse naturale sau din cauza capacității tehnice reduse, statele membre aplică o procedură de selecție potențialilor candidați care oferă garanții depline în ceea ce privește	Art.11 alin.1	În cazul în care numărul autorizațiilor disponibile pentru o anumită activitate este limitat din cauza cantității reduse de resurse naturale sau din cauza unei capacități tehnice reduse, autoritățile competente trebuie să instituie o procedură de selecție a candidaților bazată pe imparțialitate și transparență.	

	imparțialitatea și transparența, incluzând, în special, o publicitate adecvată a deschiderii, desfășurării și încheierii procedurii.	Art.11 alin.2	Autoritățile competente asigură publicitatea adecvată a deschiderii, desfășurării și încheierii procedurii de selecție.	
12/2	În cazurile menționate la alineatul (1), autorizația se acordă pentru o durată limitată corespunzătoare și nu poate fi reînnoită automat și nici nu poate oferi alte avantaje prestatorului a cărui autorizație a expirat sau oricărei persoane care are o relație deosebită cu prestatorul în cauză.	Art.11 alin.4	Autorizația prevăzută la alin.(1) se acordă pentru o perioadă de timp limitată, proporțional cu cantitatea de resurse naturale sau, după caz, capacitatea tehnică. Aceasta nu se reînnoiește automat și nu oferă alte avantaje prestatorului a cărui autorizație a expirat sau oricărei persoane care are o relație specială cu prestatorul în cauză.	
12/3	Sub rezerva alineatului (1) și a articolelor 9 și 10, statele membre pot ține cont, atunci când se stabilesc normele pentru procedura de selecție, de considerente de sănătate publică, de obiective de politică socială, de sănătatea și siguranța angajaților sau a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă, de protecția mediului, de protejarea patrimoniului cultural și de alte motive imperative de interes public, în conformitate cu legislația comunitară.	Art.11 alin.3	La stabilirea normelor pentru procedura de selecție, autoritățile competente pot avea în vedere motive imperative de interes general precum: sănătatea publică, obiective de politică socială, sănătatea și siguranța angajaților sau a lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă, protecția mediului, protejarea patrimoniului cultural, păstrarea echilibrului financiar al sistemului de securitate și loialitatea tranzacțiilor comerciale și alte motive imperative de interes general, în conformitate cu legislația națională, precum și cu legislația comunitară cu aplicabilitate directă.	
Articolul 12 Proceduri de autorizare				
13/1	Procedurile de autorizare și formalitățile trebuie să fie clare, să fie făcute publice în avans și să ofere solicitanților garanția că cererea lor va fi tratată în mod obiectiv și imparțial.	Art.12 alin.1	Procedurile și formalitățile de autorizare trebuie să fie clare și ușor accesibile, să fie făcute publice în avans și să ofere solicitanților garanția că cererea lor va fi tratată în mod obiectiv și imparțial.	

13/2	Procedurile și formalitățile de autorizare nu trebuie să fie disuasive și nici să complice sau să întârzie în mod inutil prestarea serviciului. Acestea trebuie să fie ușor accesibile și orice taxe care pot decurge pentru solicitanți din cererea lor trebuie să fie rezonabile și proporționale cu costul procedurilor de autorizare în cauză și să nu depășească costul procedurilor.	Art.12 alin.2	Cererea solicitantului va fi procesată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației complete. Termenul poate fi prelungit o singură dată de către autoritatea competentă, pentru o perioadă de maxim 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de autoritatea competentă. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri, trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.	
		Art.12 alin.7	Taxele percepute solicitantului în legătură cu cererea sa trebuie să fie rezonabile și proporționale cu costul procedurilor de autorizare în cauză, fără a depăși acest cost.	
13/3	Procedurile și formalitățile de autorizare trebuie să ofere solicitanților garanția că cererea lor va fi prelucrată în cel mai scurt termen și, în orice caz, într-un termen rezonabil fixat și făcut public în avans. Termenul se calculează începând din momentul în care toate documentele au fost furnizate. Atunci când acest lucru este justificat prin complexitatea problemei, termenul poate fi prelungit o singură dată de către autoritatea competentă, pentru o durată limitată. Prelungirea termenului, precum și durata acestei prelungiri trebuie motivată în mod corespunzător și notificată solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.	Art.12 alin.2	Cererea solicitantului va fi procesată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii documentației complete. Termenul poate fi prelungit o singură dată de către autoritatea competentă, pentru o perioadă de maxim 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de autoritatea competentă. Prelungirea termenului de autorizare, precum și durata acestei prelungiri, trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial.	

13/4	În lipsa unui răspuns în termenul stabilit sau în termenul prelungit în conformitate cu alineatul (3) autorizația se consideră acordată. Cu toate acestea, se poate stabili un regim diferit în cazul în care acest lucru se justifică prin motive imperative de interes general, inclusiv un interes legitim al unei terțe părți.	Art.12 alin.3	Autorizația se consideră acordată în situația în care autoritățile competente nu au răspuns în termenul prevăzut la alin. (2). Cu toate acestea, se poate stabili un regim diferit în cazul în care acest lucru este justificat de motive imperative de interes general, inclusiv un interes legitim al unei terțe părți.	
13/5	Toate cererile de autorizare fac obiectul unei confirmări de primire în cel mai scurt termen. Confirmarea de primire trebuie să precizeze următoarele: (a) termenul menționat la alineatul (3); (b) căile de atac disponibile; (c) după caz, mențiunea că, în lipsa unui răspuns în termenul specificat, autorizația se consideră acordată.	Art.12 alin.4	Autoritatea competentă transmite solicitantului o confirmare de primire a cererii, în termen de 5 zile calendaristice de la data primirii cererii. Confirmarea de primire a cererii trebuie să precizeze următoarele: a) termenul de procesare a cererii; b) căile de atac disponibile; c) după caz, mențiunea că, în lipsa unui răspuns în termenul specificat, autorizația se consideră acordată.	
13/6	În cazul unei cereri incomplete, solicitantul este informat în cel mai scurt termen cu privire la necesitatea de a transmite documentele suplimentare, precum și cu privire la posibilele consecințe asupra termenului menționat la alineatul (3).	Art.12 alin.5	În cazul unei cereri sau a unei documentații incomplete, solicitantul este informat în cel mai scurt timp, dar nu în mai mult de 5 zile lucrătoare de la primirea cererii, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de procesare a cererii, prevăzut la alin. (2).	
13/7	În cazul în care o cerere este respinsă deoarece nu corespunde procedurilor și formalităților solicitate, solicitantul este informat cu privire la respingere în cel mai scurt termen.	Art.12 alin.6	În cazul în care o cerere este respinsă pentru motive de natură procedurală, solicitantul este informat în cel mai scurt termen, dar nu în mai mult de 5 zile lucrătoare de la depunerea cererii.	

SECȚIUNEA 2 CERINȚE INTERZISE SAU SUPUSE EVALUĂRII

Articolul 13 Cerințe interzise

14	Statele membre nu condiționează accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia pe teritoriul lor de oricare din următoarele cerințe:	Art.13	Nu pot fi incluse într-un regim de autorizare următoarele cerințe:	
	1. cerințe discriminatorii bazate direct sau indirect pe cetățenie, sau, în cazul societăților, pe situarea sediului social, incluzând, în special: (a) cerința de cetățenie pentru prestator, personalul acestuia, persoanele care dețin capital social sau membrii organelor de administrare sau de supraveghere ale prestatorului; (b) cerința ca prestatorul, personalul acestuia, persoanele care dețin capital social sau membrii organelor de administrare sau de supraveghere ale prestatorului să aibă reședința pe teritoriul respectiv;		a) cerințe discriminatorii bazate direct sau indirect pe cetățenie, sau, în cazul persoanelor juridice, pe situarea sediului social, în special: i) cerința de a deține cetățenia română, impusă prestatorului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere; ii) cerința de a avea reședința în România, impusă prestatorului serviciului, personalului acestuia, asociaților/acționarilor sau membrilor consiliului de administrație ori de supraveghere;	
	2. interdicția de a fi stabilit în mai mult de un stat membru sau de a fi înscris în registre sau în ordine sau asociații profesionale din mai mult de un stat membru;		b) interdicția de a fi stabilit sau de a fi înscris în registru în mai mult de un stat membru;	
	3. restricții la libertatea unui prestator de a alege între a se stabili cu titlu principal sau secundar, în special obligația prestatorului de a se stabili cu titlu principal pe teritoriul acestora, sau restricții la libertatea de a alege între stabilirea sub formă de agenție, de sucursală sau de filială;		c) restricții asupra libertății unui prestator de a alege între a se stabili cu titlu principal sau secundar pe teritoriul României;	
			d) restricții asupra libertății unui prestator de a alege între stabilirea sub formă de agenție, de sucursală sau de filială pe teritoriul României;	

	4. condiții de reciprocitate cu statul membru în care prestatorul este deja stabilit, cu excepția condițiilor de reciprocitate prevăzute de instrumentele comunitare în ceea ce privește energia;		e) impunerea condiției de reciprocitate cu statul membru în care prestatorul este deja stabilit, cu excepția condițiilor de reciprocitate prevăzute de legislația națională care transpune acte comunitare și de actele comunitare cu aplicabilitate directă în domeniul energiei;	
	5. aplicarea de la caz la caz a unui test economic care constă în supunerea acordării autorizației dovezii existenței unei nevoi economice sau a unei cereri a pieței, unei evaluări a efectelor economice potențiale sau curente a activității, sau unei evaluări a adecvării activității în raport cu obiectivele planificării economice stabilite de autoritățile competente; această interdicție nu se referă la cerințele de planificare care nu vizează obiective economice, ci țin de motive imperative de interes general;		f) condiționarea eliberării autorizației de a presta un serviciu de efectuarea unei analize economice care să demonstreze existența unei nevoi economice sau a unei cereri a pieței, de evaluarea efectelor economice potențiale sau curente ale serviciului furnizat, sau de evaluarea adecvării serviciului în raport cu obiectivele planificării economice stabilite de către autoritățile competente; această interdicție nu se referă la cerințele de planificare ce țin de motive imperative de interes general și care nu vizează obiective economice;	
	6. intervenția directă sau indirectă a operatorilor concurenți, inclusiv în cadrul organismelor consultative, în acordarea autorizațiilor sau în adoptarea altor decizii ale autorităților competente, cu excepția ordinelor și asociațiilor profesionale sau a altor organizații în calitate de autoritate competentă; această interdicție nu vizează consultarea organizațiilor precum camere de comerț sau parteneri sociali în alte aspecte decât cererile individuale de autorizare, sau o consultare a publicului larg;		g) intervenția directă sau indirectă a operatorilor economici concurenți în procesul de acordare a autorizației de prestare a unui serviciu sau în procesul de adoptare a unor decizii, cu excepția ordinelor și a asociațiilor profesionale sau a altor organizații în calitate de autoritate competentă; această interdicție nu vizează consultarea organizațiilor precum camere de comerț sau parteneri sociali în alte aspecte decât cererile individuale de autorizare și nici consultarea publicului larg;	
	7. obligația de a constitui sau participa la o		h) obligația de a constitui sau participa la	

	garanție financiară sau de a încheia o asigurare la un prestator sau organism stabilit pe teritoriul lor. Aceasta nu aduce atingere posibilității statelor membre de a solicita asigurare sau garanții financiare în sine și nici cerințele referitoare la participarea la un fond colectiv de compensare, de exemplu pentru membrii ordinelor sau organizațiilor profesionale;		constituirea unei garanții financiare sau de a încheia o asigurare la un prestator sau organism stabilit pe teritoriul României, în situația în care prestatorul este asigurat în alt stat membru;	
	8. obligația de a fi înscris în prealabil, pentru o anumită perioadă, în registrele ținute pe teritoriul acestora sau de a fi exercitat în prealabil acea activitate pentru o anumită perioadă pe teritoriul acestora.		i) obligația de a fi înscris, în prealabil, pentru o anumită perioadă, în registre din România, în vederea prestării unui serviciu sau de a fi exercitat, în prealabil, o activitate pe teritoriul României, pentru o anumită perioadă de timp.	
Articolul 14 Cerințe supuse evaluării				
15/1	Statele membre examinează dacă în cadrul sistemului lor juridic se impune oricare dintre cerințele menționate la alineatul (2) și se asigură că oricare astfel de cerințe sunt compatibile cu condițiile stabilite la alineatul (3). Statele membre își adaptează actele cu putere de lege și actele administrative în așa fel încât acestea să fie compatibile cu aceste condiții.			
15/2	Statele membre examinează dacă sistemul lor juridic condiționează accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de oricare dintre următoarele cerințe nediscriminatorii: (a) restricții cantitative sau teritoriale, în special sub forma limitărilor stabilite în funcție de populație sau a unei distanțe geografice minime	Art.14 alin.1	Autoritățile competente române pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia de oricare dintre următoarele cerințe: a) restricții cantitative sub forma limitărilor stabilite în funcție de populație sau restricții teritoriale constând în stabilirea unei distanțe geografice minime între prestatori; b) obligația unui prestator de a se constitui sub o anumită formă juridică;	

	<p>între prestatori;</p> <p>(b) obligația unui prestator de a adopta o formă juridică specifică;</p> <p>(c) cerințe referitoare la deținerea capitalului unei societăți;</p> <p>(d) altele cerințe decât cele care privesc domeniul reglementate de Directiva 2005/36/CE sau prevăzute în alte instrumente comunitare, care rezervă accesul la activitatea de servicii în cauză pentru anumiți prestatori în temeiul specificului activității;</p> <p>(e) interdicția de a avea mai mult de un loc de stabilire pe teritoriul aceluiași stat;</p> <p>(f) cerințe care stabilesc un număr minim de salariați;</p> <p>(g) tarife obligatorii minime și/sau maxime pe care trebuie să le respecte prestatorul;</p> <p>(h) obligația prestatorului de a oferi alte servicii specifice împreună cu serviciul său.</p>		<p>c) cerințe referitoare la deținerea unui capital social minim;</p> <p>d) cerințe care rezervă accesul la anumite activități de servicii anumitor prestatori, în temeiul specificului activității, altele decât cerințele referitoare la domeniile reglementate de Legea nr.200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>e) interdicția de a avea mai mult de un loc de stabilire pe teritoriul României;</p> <p>f) cerințe care stabilesc un număr minim de salariați;</p> <p>g) tarife obligatorii minime și/sau maxime pe care trebuie să le respecte prestatorul;</p> <p>h) obligația prestatorului de a oferi alte servicii împreună cu serviciul său.</p>	
15/3	<p>Statele membre verifică dacă cerințele menționate la alineatul (2) îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>(a) nediscriminare: cerințele nu trebuie să fie direct sau indirect discriminatorii în funcție de cetățenie sau naționalitate sau, în ceea ce privește</p>	<p>Art.14 alin.2</p>	<p>Cerințele menționate la alin.(1) pot fi impuse numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) nediscriminare - cerințele sunt nediscriminatorii în cazul persoanelor fizice, în funcție de cetățenie sau naționalitate, iar, în cazul persoanelor juridice, în funcție de situarea sediului social;</p>	

	<p>societățile, în funcție de situarea sediului social;</p> <p>(b) necesitate: cerințele trebuie să fie justificate printr-un motiv imperativ de interes general;</p> <p>(c) proporționalitate: cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit; acestea nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu trebuie să fie posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care permit atingerea aceluiași rezultat.</p>		<p>b) necesitate - cerințele sunt justificate printr-un motiv imperativ de interes general, astfel cum este definit acesta la art.2 pct.11;</p> <p>c) proporționalitate - cerințele sunt adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit, ele nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit și nu este posibilă înlocuirea acestor cerințe cu alte măsuri mai puțin restrictive care să asigure atingerea aceluiași rezultat.</p>	
15/4	<p>Alineatele (1), (2) și (3) se aplică legislației în domeniul serviciilor de interes economic general doar în măsura în care aplicarea acestor alineate nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată.</p>	<p>Art.14 alin.3</p>	<p>Prevederile alin.(1) și (2) sunt incidente serviciilor de interes economic general doar în măsura în care aplicarea acestora nu împiedică, în drept sau în fapt, îndeplinirea misiunii speciale care le-a fost încredințată.</p>	
15/5	<p>În raportul de evaluare reciprocă prevăzut la articolul 39 alineatul (1), statele membre menționează următoarele:</p> <p>(a) cerințele pe care intenționează să le mențină și motivele pentru care acestea consideră că sunt conforme cu condițiile stabilite la alineatul (3);</p> <p>(b) cerințele care au fost eliminate sau simplificate.</p>	<p>Art.14 alin.4</p>	<p>Începând cu data de 1 ianuarie 2010, autoritățile competente notifică Comisiei Europene actele normative și dispozițiile cu caracter statutar sau administrativ care includ cerințele prevăzute la alin. (1), precizând motivele pentru includerea acestor cerințe în actele normative.</p>	<p>Formatted: Bullets and Numbering</p>
15/6	<p>Începând cu 28 decembrie 2006, statele membre nu introduc nici o cerință nouă de tipul celor menționate la alineatul (2), cu excepția cazului în care cerința respectivă îndeplinește condițiile</p>	<p>Art.14 alin.5</p>	<p>În cazul în care Comisia Europeană consideră că actele normative și dispozițiile prevăzute la alin.(4) conțin bariere în calea liberei circulații a serviciilor și a dreptului de liberă stabilire,</p>	

	stabilite la alineatul (3).		autoritățile competente iau măsuri pentru a renunța la adoptarea acestora sau pentru abrogarea lor, după caz.	
15/7	<p>Comisiei îi sunt notificate de statele membre orice noi acte cu putere de lege și acte administrative care stabilesc cerințe dintre cele menționate la alineatul (6), împreună cu motivele legate de acele cerințe. Comisia comunică dispozițiile în cauză celorlalte state membre. Notificarea nu împiedică statele membre să adopte dispozițiile în cauză.</p> <p>În termen de 3 luni de la primirea notificării, Comisia examinează compatibilitatea noilor dispoziții cu legislația comunitară și, după caz, adoptă o decizie prin care solicită statului membru în cauză să renunțe la adoptarea acestora sau să le elimine.</p> <p>Notificarea unui proiect legislativ național în concordanță cu Directiva 98/34/CE îndeplinește obligația de notificare prevăzută de prezenta directivă.</p>	Art.14 alin.6	Obligația de notificare prevăzută la alin.(4) se consideră îndeplinită în cazul proiectelor de acte normative care parcurg procedura de notificare prevăzută în Hotărârea Guvernului nr.1016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.	
Articolul 15 Obligațiile autorităților competente				
		Art.15	În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, autoritățile competente au următoarele obligații: a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării regimurilor de autorizare care nu respectă criteriile prevăzute la	

			<p>art.(8), până la data de 15 iunie 2009;</p> <p>b) analizează regimurile de autorizare menținute și inițiază modificări legislative, după caz, pentru eliminarea condițiilor interzise, prevăzute la art.(13), sau pentru eliminarea condițiilor evaluabile, prevăzute la art.14 alin. (1), care contravin prevederilor de la art.14 alin. (2) și (3), până la data de 15 iunie 2009.</p> <p>c) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 30 septembrie 2009, toate regimurile de autorizare prevăzute la lit.a) și condițiile de autorizare prevăzute la lit.b), care în urma evaluării au fost menținute.</p>	
CAPITOLUL IV LIBERA CIRCULAȚIE A SERVICIILOR				
SECȚIUNEA 1 LIBERTATEA DE A FURNIZA SERVICII ȘI DEROGĂRILE AFERENTE				
Articolul 16 Libertatea de a presta servicii				
16/1	Statele membre respectă dreptul prestatorilor de a furniza servicii într-un stat membru altul decât cel în care sunt stabiliți.	Art.16 alin.1	Prestatorii stabiliți într-un alt stat membru au dreptul de a furniza servicii pe teritoriul României.	
	<p>Statele membre în care este prestat serviciul asigură accesul liber la o activitate de servicii și libera exercitare a acesteia pe teritoriul lor.</p> <p>Statele membre nu pot condiționa accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia pe teritoriul lor de îndeplinirea oricăror cerințe care nu respectă următoarele principii:</p> <p>(a) nediscriminare: cerințele nu trebuie să fie, direct sau indirect, discriminatorii pe motiv de</p>	Art.16 alin.2	<p>Accesul la furnizarea unui serviciu sau exercitarea acestuia pe teritoriul României poate fi condiționat de îndeplinirea unor cerințe, doar dacă acestea respectă cumulativ următoarele principii:</p> <p>(a) principiul nediscriminării: cerințele nu trebuie să fie, direct sau indirect, discriminatorii în ceea ce privește cetățenia sau, pentru persoanele juridice, în ceea ce privește statul membru în care acestea sunt stabilite;</p> <p>(b) principiul necesității: cerințele trebuie să fie</p>	

	<p>cetățenie sau, în ceea ce privește persoanele juridice, pe motivul privind statul membru în care sunt stabilite;</p> <p>(b) necesitate: cerințele trebuie să fie justificate prin motive de ordine publică, de siguranță publică, de sănătate publică sau de protecție a mediului;</p> <p>(c) proporționalitate: cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta îndeplinirea obiectivului urmărit și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului urmărit.</p>		<p>justificate pe baza unor rațiuni de ordine publică, siguranță publică, sănătate publică sau protecția mediului;</p> <p>(c) principiul proporționalității: cerințele trebuie să fie adecvate pentru a garanta realizarea obiectivelor, fără a depăși ceea ce este necesar pentru realizarea acestora.</p>	
16/2	<p>Statele membre nu pot să restrângă libertatea de a presta servicii în cazul unui prestator stabilit într-un alt stat membru impunând una dintre cerințele următoare:</p> <p>(a) obligația prestatorului de a fi stabilit pe teritoriul lor;</p> <p>(b) obligația prestatorului de a obține o autorizație din partea autorităților competente, inclusiv înscrierea într-un registru sau într-un ordin sau asociație profesională pe teritoriul lor, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta directivă sau de alte instrumente comunitare;</p> <p>(c) interdicția pentru prestator de a se dota cu o anumită formă sau tip de infrastructură pe teritoriul lor, inclusiv un birou sau un cabinet de care are nevoie prestatorul pentru a oferi</p>	Art.16 alin.3	<p>Libertatea de a furniza servicii în cazul unui prestator stabilit într-un alt stat membru nu poate fi restrânsă prin impunerea uneia dintre următoarele cerințe:</p> <p>a) obligația de a fi stabilit pe teritoriul României;</p> <p>b) obligația de a obține o autorizație din partea unor autorități competente, incluzând înscrierea într-un registru pe teritoriul României, în afara celor impuse prin prevederile prezentei ordonanțe de urgențe, prin alte acte normative care transpun acte normative comunitare sau prin acte normative comunitare cu aplicabilitate directă;</p> <p>c) interdicția de a stabili, pe teritoriul României o infrastructură specifică, necesară pentru prestarea serviciilor în cauză;</p> <p>d) aplicarea unui regim contractual special între prestator și beneficiarul serviciului, care</p>	

	<p>serviciul în cauză;</p> <p>(d) aplicarea unui regim contractual special între prestator și beneficiar care împiedică sau restricționează prestarea de servicii în mod independent;</p> <p>(e) obligația prestatorului de a avea un document de identitate emis de către autoritățile lor competente specific pentru exercitarea unei activități de servicii;</p> <p>(f) cerințele, cu excepția celor necesare pentru sănătatea și siguranța muncii, care afectează utilizarea echipamentului și materialelor care fac parte integrantă din serviciul prestat;</p> <p>(g) restricții asupra libertății de a presta servicii menționate la articolul 19.</p>		<p>împiedică sau restricționează prestarea serviciilor în mod independent;</p> <p>e) obligația de a deține un document de identitate specific, emis de către autoritatea competentă pentru prestarea serviciului respectiv;</p> <p>f) cerințe care restricționează utilizarea echipamentelor și a materialelor asociate prestării serviciilor, cu excepția celor necesare pentru asigurarea sănătății și a securității muncii;</p> <p>g) restricții asupra libertății de a presta serviciile menționate la art.19.</p>	
16/3	<p>Prezentele dispoziții nu împiedică statul membru în care se deplasează prestatorul să impună cerințe în ceea ce privește o activitate de servicii în cazul în care acestea sunt justificate din motive de ordine publică, siguranță publică, sănătate publică sau protecția mediului, în conformitate cu alineatul (1). De asemenea, statul membru în cauză nu este împiedicat să aplice, în conformitate cu dreptul comunitar, propriile norme în ceea ce privește condițiile de angajare, inclusiv cele stabilite în convențiile colective.</p>			
16/4	<p>Până la 28 decembrie 2011, Comisia, în urma consultării statelor membre și a partenerilor</p>	<p>Art.16 alin.4</p>	<p>Autoritățile administrației publice pot aplica, în conformitate cu legislația națională armonizată,</p>	

	sociali la nivel comunitar, înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport asupra aplicării prezentului articol, în care se va lua în calcul necesitatea propunerii unor măsuri de armonizare privind activitățile de servicii reglementate de prezenta directivă.		propriile reguli în ceea ce privește condițiile de angajare, inclusiv cele stabilite în contractele colective.	
Articolul 17 Derogări suplimentare de la libertatea de a presta servicii				
17	Articolul 16 nu se aplică:	Art.17 alin.1	Prevederile art. 16 alin.2 și 3 nu se aplică:	
	<p>1. serviciilor de interes economic general prestate într-un alt stat membru, printre care:</p> <p>(a) în sectorul poștal, serviciile reglementate prin Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului [28];</p> <p>(b) în sectorul electricității, serviciile reglementate prin Directiva 2003/54/CE [29] a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice;</p> <p>(c) în sectorul gazelor, serviciile reglementate prin Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale [30];</p> <p>(d) serviciilor de distribuire și alimentare cu apă</p>		<p>(1) serviciilor de interes economic general, printre care:</p> <p>(a) în sectorul poștal, serviciilor de natura celor reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>(b) în sectorul electricității, serviciilor reglementate prin Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>(c) în sectorul gazelor, serviciilor reglementate prin Legea gazelor nr. 351/2004 cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>(d) serviciilor de distribuție și alimentare cu apă și serviciilor de canalizare și tratare a apelor uzate sau reziduale reglementate prin Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, cu completările și modificările ulterioare;</p> <p>(e) serviciilor de tratare a deșeurilor;</p> <p>(f) în sectorul energiei termice, serviciilor reglementate prin Legea nr. 325/2006 privind serviciul public de alimentare cu energie termică;</p>	

	și serviciilor de tratare a apelor uzate; (e) serviciilor de tratare a deșeurilor;		g) serviciilor de salubritate, reglementate prin legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților, cu modificările și completările ulterioare; h) serviciilor de iluminat public, reglementate prin legea nr. 230/2006 a serviciului de iluminat public; i) serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local.	
	2. domeniilor reglementate prin Directiva 96/71/CE;	Art.17 alin.2	domeniilor reglementate prin Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale;	
	3. domeniilor reglementate prin Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date [31]	Art.17 alin.3	domeniilor reglementate prin Legea nr. 677/2001 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare;	
	4. domeniilor reglementate prin Directiva 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați [32];	Art.17 alin.4	serviciilor de asistență juridică reglementate de Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;	
	5. activității de recuperare judiciară a datoriilor;			
	6. domeniilor reglementate prin titlul II din Directiva 2005/36/CE și nici cerințelor din statul membru unde se prestează serviciul care rezervă o activitate unei anumite profesii;	Art.17 alin.5	domeniilor reglementate prin Cap. 4 ¹ din Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare; art.24 și 24 ¹ din Hotărârea Guvernului nr. 860/2004 privind recunoașterea calificării de medic veterinar și reglementarea unor aspecte referitoare la	

			exercitarea profesiei de medic veterinar, cu modificările și completările ulterioare; art.11 alin.2 din Legea nr.184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată;	
	7. domeniilor reglementate prin Regulamentul (CEE) nr.1408/71;	Art.17 alin.6	domeniilor reglementate prin Regulamentul (CEE) nr.1408/71 privind aplicarea sistemelor de asigurări sociale lucrătorilor salariați și familiilor acestora care se deplasează pe teritoriul Comunității;	
	8. în ceea ce privește formalitățile administrative referitoare la libera circulație a persoanelor și reședința acestora, domeniilor reglementate prin dispozițiile Directivei 2004/38/CE care stabilește formalități administrative pe care beneficiarii trebuie să le îndeplinească la autoritățile competente ale statului membru în care este furnizat serviciul;	Art.17 alin.7	formalităților administrative reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, cu modificările și completările ulterioare;	
	9. în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe care se deplasează într-un alt stat membru în contextul prestării unui serviciu, posibilitatea ca statele membre să solicite viză sau permis de ședere pentru resortisanți din țări terțe cărora nu li se aplică regimul de recunoaștere reciprocă prevăzut la articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune [33] sau posibilitatea de a obliga resortisanții din țările terțe de a se prezenta la autoritățile competente din statul membru în care este furnizat serviciul la momentul intrării acestora pe teritoriul său la o	Art.17 alin.8	în ceea ce privește cetățenii țărilor terțe care se deplasează în România pentru prestarea sau pentru a i se furniza un serviciu, dreptului autorităților române de a solicita viză sau permis de ședere pentru resortisanți din țări terțe cărora nu li se aplică regimul de recunoaștere reciprocă prevăzut la art. 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune sau posibilității de a obliga resortisanții din țările terțe să se prezinte la autoritățile competente din România la momentul intrării acestora pe teritoriul său sau la o dată ulterioară;	

	dată ulterioară;			
	10. în ceea ce privește transportul de deșeuri, domeniilor reglementate prin Regulamentul (CEE) nr.259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană [34];	Art.17 alin.9	în ceea ce privește transportul de deșeuri, domeniilor reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 privind transporturile de deșeuri;	
	11. drepturilor de autor și drepturilor conexe, drepturilor reglementate prin Directiva 87/54/CEE din 16 decembrie 1986 privind protecția juridică a topografiilor produselor din materiale semiconductoare [35] și prin Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date [36], precum și drepturilor de proprietate industrială;	Art.17 alin.10	drepturilor de autor și drepturilor conexe, drepturilor sui-generis ale fabricanților bazelor de date, drepturilor de proprietate industrială, inclusiv drepturilor reglementate prin Legea 16/1995 privind protecția topografiilor produselor semiconductoare, republicată;	
	12. actelor care, prin lege, necesită intervenția unui notar;	Art.17 alin.11	documentelor care, potrivit legislației naționale, necesită intervenția unui notar;	
	13. domeniilor reglementate prin Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate [37];	Art.17 alin.12	domeniilor reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statuar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, aprobată cu modificări prin Legea nr.278/2008;	
	14. înmatriculării vehiculelor luate în leasing într-un alt stat membru;	Art.17 alin.13	procedurii de înmatriculare a vehiculelor achiziționate în leasing dintr-un alt stat membru;	

	15. dispozițiilor privind obligațiile contractuale și extracontractuale, inclusiv forma contractelor, determinată în conformitate cu normele dreptului privat internațional.	Art.17 alin.14	obligațiilor contractuale și extra-contractuale, inclusiv forma contractelor, determinate în conformitate cu normele dreptului privat internațional.	
Articolul 18 Derogări în cazuri individuale				
18/1	Prin derogare de la articolul 16 și doar în împrejurări excepționale, un stat membru poate să ia, împotriva unui prestator stabilit într-un alt stat membru, măsuri cu privire la siguranța serviciilor.	Art.18 alin.1	Prin derogare de la prevederile art.16 și doar în cazuri excepționale, autoritățile competente pot lua măsuri împotriva unui prestator stabilit într-un alt stat membru pentru a garanta siguranța serviciilor.	
18/2	<p>Măsurile prevăzute la alineatul (1) pot fi adoptate doar în cazul în care se respectă procedura de asistență reciprocă stabilită la articolul 35 și sunt îndeplinite condițiile următoare:</p> <p>(a) dispozițiile naționale în conformitate cu care se adoptă măsura nu au făcut obiectul armonizării comunitare în domeniul siguranței serviciilor;</p> <p>(b) măsurile prevăd un nivel mai înalt de protecție a beneficiarului decât s-ar prevedea într-o măsură adoptată de statul membru de stabilire în conformitate cu dispozițiile sale naționale;</p> <p>(c) statul membru de stabilire nu adoptă nici o măsură sau adoptă măsuri insuficiente în comparație cu cele menționate la articolul 35 alineatul (2);</p> <p>(d) măsurile sunt proporționale.</p>		<p>Măsurile prevăzute la alin.(1) pot fi adoptate numai cu respectarea procedurii de asistență reciprocă stabilită la art. 40 și numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) prevederile naționale în conformitate cu care se adoptă măsura respectivă nu au făcut obiectul armonizării, la nivel comunitar, în domeniul siguranței serviciilor;</p> <p>(b) măsurile prevăd un nivel mai înalt de protecție a beneficiarului decât cel prevăzut într-o măsură adoptată de statul membru de stabilire în conformitate cu prevederile sale naționale;</p> <p>(c) statul membru de stabilire nu adoptă nicio măsură sau adoptă măsuri insuficiente în comparație cu cele prevăzute la art.40;</p> <p>(d) măsurile sunt proporționale cu obiectivul garantării siguranței serviciilor.</p>	

18/3	Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere dispozițiilor stabilite în instrumentele comunitare care garantează libertatea de a presta servicii sau care permit derogări de la aceasta.			
SECȚIUNEA 2 DREPTURILE BENEFICIARILOR DE SERVICII				
Articolul 19 Restricții interzise				
19	<p>Statele membre nu pot impune unui beneficiar cerințe care restricționează utilizarea unui serviciu oferit de un prestator stabilit într-un alt stat membru, în special cerințele următoare:</p> <p>(a) obligația de a obține autorizație de la autoritățile competente ale acestora sau de a face o declarație către acestea;</p> <p>(b) limite discriminatorii în acordarea asistenței financiare pe motiv că prestatorul este stabilit într-un alt stat membru sau din motive care țin de situația locului unde se prestează serviciul.</p>	Art.19	<p>Utilizarea, de către un beneficiar, a unui serviciu oferit de către un prestator stabilit într-un alt stat membru nu poate fi restricționată, în special prin impunerea următoarelor cerințe:</p> <p>a) obligația de a obține o autorizație de la autoritățile competente sau de a face o declarație către acestea dacă doresc să apeleze la serviciile unor prestatori stabiliți în alt stat membru;</p> <p>b) limite discriminatorii în acordarea asistenței financiare pentru folosirea unui anumit serviciu pe motiv că prestatorul este stabilit într-un alt stat membru sau din motive referitoare la locul unde se prestează serviciul.</p>	
Articolul 20 Principiul nediscriminării				
20/1	Statul membru se asigură că beneficiarul nu este supus unor cerințe discriminatorii bazate pe cetățenie ori naționalitate sau pe locul de reședință ori sediul acestuia.	Art.20 alin.1	Prestatorii nu pot include condiții discriminatorii referitoare la cetățenie sau la naționalitate ori la locul de reședință sau la sediul beneficiarului în condițiile generale de acces la un serviciu puse la dispoziția publicului.	

20/2	Statele membre se asigură că condițiile generale de acces la un serviciu care sunt puse la dispoziția publicului de către prestator nu conțin condiții discriminatorii referitoare la cetățenie ori naționalitate sau locul de reședință ori sediul beneficiarului, însă fără a aduce atingere posibilității prevederii unor diferențe între condițiile de acces în cazul în care acele diferențe sunt justificate în mod direct prin criterii obiective.	Art.20 alin.2	Prestatorii pot stabili condiții de acces diferite în cazul în care acestea sunt justificate prin criterii obiective.	
		Art.20 alin.3	Clauzele ori declarațiile ce cuprind condiții discriminatorii sunt nule de drept.	
Articolul 21 Informare și asistență pentru consumatori				
21/1	<p>Statele membre se asigură că beneficiarii pot să obțină în statul membru în care își au reședința sau sediul social următoarele informații:</p> <p>(a) informații generale cu privire la cerințele aplicabile în alte state membre în ceea ce privește accesul la activitățile de servicii și exercitarea acestora, în special cele cu privire la protecția consumatorilor;</p> <p>(b) informații generale cu privire la căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între un prestator și un beneficiar;</p> <p>(c) detaliile de contact ale asociațiilor și organizațiilor, inclusiv centrele din Rețeaua de centre europene ale consumatorilor, de la care</p>	Art.21 alin.2	<p>Informațiile puse la dispoziția consumatorilor cuprind următoarele:</p> <p>a) informații generale referitoare la cerințele din domeniul protecției consumatorilor;</p> <p>b) informații generale cu privire la posibilitățile de soluționare a unui litigiu între un prestator și un consumator, inclusiv căile de atac disponibile în cazul unui litigiu între un prestator și un consumator;</p> <p>c) datele de contact ale asociațiilor de la care consumatorii pot obține asistență practică.</p>	

	<p>prestatorii sau beneficiarii pot primi asistență practică.</p> <p>După caz, consilierea din partea autorităților competente include un ghid simplu explicativ. Informațiile și asistența se furnizează într-o manieră clară și neambiguă, sunt ușor accesibile de la distanță, inclusiv prin mijloace electronice și sunt actualizate.</p>	Art.21 alin.3	Informațiile și asistența se oferă într-o manieră clară, și trebuie să fie actualizate și ușor accesibile de la distanță, inclusiv prin mijloace electronice.	
21/2	<p>Statele membre pot să încredințeze sarcina menționată la alineatul (1) ghișeelor unice sau oricărui organism, cum ar fi centrele Rețelei de centre europene ale consumatorilor, asociațiilor de consumatori sau Centrelor Euro Info.</p> <p>Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre numele și detaliile de contact ale organismelor desemnate. Comisia le transmite tuturor statelor membre.</p>	Art.21 alin.1	Se desemnează Centrul European al Consumatorilor din România ca organism competent pentru aspectele legate de informarea și asistența oferită consumatorilor.	
21/3	În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite la alineatele (1) și (2), organismul sesizat de către beneficiar contactează, în cazul în care este necesar, organismul competent al statului membru în cauză. Acesta din urmă transmite informațiile solicitate în cel mai scurt termen organismului solicitant, care înaintează informațiile beneficiarului. Statele membre se	Art.21 alin.4	În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite la alin. (2), atunci când este sesizat de către un consumator, Centrul European al Consumatorilor din România contactează, în cazul în care este necesar, organismul competent al statului membru de stabilire al prestatorului în cauză. Informațiile primite de la organismul competent din statul membru de stabilire al prestatorului în cauză vor fi transmise consumatorului.	

	asigură că aceste organisme își acordă asistență reciprocă și adoptă toate măsurile necesare pentru o cooperare eficientă. Împreună cu Comisia, statele membre stabilesc normele practice necesare în vederea punerii în aplicare a alineatului (1).	Art.21 alin.5	Centrul European al Consumatorilor din România va răspunde solicitărilor primite de la organismele competente din alte state membre ori din România, în cel mai scurt termen.	
21/4	Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2), adoptă dispoziții de aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) ale prezentului articol, specificând mecanismele tehnice pentru schimbul de informații între organismele diferitelor state membre și, în special, interoperabilitatea sistemelor de informații, luând în considerare standardele comune.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
CAPITOLUL V CALITATEA SERVICIILOR				
Articolul 26 Informații obligatorii cu privire la prestatori și serviciile prestate				
22/1	<p>Statele membre se asigură că prestatorii pun următoarele informații la dispoziția beneficiarilor:</p> <p>(a) numele sau denumirea prestatorului, statutul și forma sa juridică, adresa geografică unde este stabilit și date care să permită contactarea rapidă a acestuia și comunicarea directă cu acesta, după caz, prin mijloace electronice;</p> <p>(b) în cazul în care prestatorul este înscris într-un registru de comerț sau un alt registru public similar, numele acelui registru și numărul de înregistrare al prestatorului sau mijloacele de</p>	Art.26 alin.1	<p>Prestatorii au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor următoarele informații:</p> <p>a) numele sau denumirea prestatorului, forma de organizare, adresa unde e stabilit, precum și date care să permită contactarea rapidă și comunicarea directă cu acesta, după caz, prin mijloace electronice;</p> <p>b) în cazul în care prestatorul este înmatriculat într-un registru, numele acelui registru și numărul de înregistrare al prestatorului sau mijloacele de identificare echivalente în acel registru;</p> <p>c) în cazul în care activitatea este supusă unui regim de autorizare, datele autorității competente</p>	

<p>identificare echivalente în acel registru;</p> <p>(c) în cazul în care activitatea este supusă unui regim de autorizare, datele autorității competente sau ale ghișeului unic;</p> <p>(d) în cazul în care prestatorul exercită o activitate care este supusă TVA, numărul de identificare menționat la articolul 22 alineatul (1) din cea de-a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare [38];</p> <p>(e) în cazul profesiilor reglementate, orice ordin profesional sau organism similar la care prestatorul este înscris, titlul profesional și statul membru în care a fost acordat acest titlu;</p> <p>(f) condițiile și clauzele generale, dacă există, utilizate de către prestator;</p> <p>(g) clauze contractuale, dacă există, utilizate de către prestator cu privire la legislația aplicabilă contractului și/sau instanțele judecătorești competente;</p> <p>(h) existența unei garanții post-vânzare neimpuse prin legislație;</p> <p>(i) prețul serviciului în cazul în care prețul este stabilit în prealabil de către prestator pentru un</p>		<p>care a eliberat autorizația;</p> <p>d) în cazul în care prestatorul exercită o activitate care este supusă TVA, numărul de identificare menționat la art. 153, 153¹ și 154 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare;</p> <p>e) în cazul profesiilor reglementate, orice ordin profesional sau organism similar la care prestatorul este înscris, titlul profesional și statul membru în care a fost acordat acest titlu;</p> <p>f) condițiile și clauzele generale de prestare a serviciului, dacă există, utilizate de către prestator;</p> <p>g) clauze contractuale cu privire la legea aplicabilă contractului și/sau la instanța competentă dacă sunt folosite de către prestator;</p> <p>h) existența unei garanții post-vânzare care nu este impusă prin lege;</p> <p>i) prețul serviciului, în cazul în care acesta este stabilit, în prealabil, de către prestator, pentru un anumit tip de serviciu;</p> <p>j) principalele caracteristici ale serviciilor, în cazul în care acestea nu reies deja din context;</p> <p>k) asigurarea de răspundere civilă profesională sau garanțiile profesionale, dacă există, și, în special, datele de contact ale asigurătorului sau ale garantului, precum și teritoriul pe care este valabilă.</p>	
--	--	--	--

	<p>anumit tip de serviciu;</p> <p>(j) principalele caracteristici ale serviciilor în cazul în care acestea nu reies deja din context;</p> <p>(k) asigurarea sau garanțiile menționate la articolul 23 alineatul (1) și, în special, detaliile de contact ale asigurătorului sau ale garantului și acoperirea teritorială.</p>			
22/2	<p>Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1), la alegerea prestatorului:</p> <p>(a) sunt comunicate de către prestator din proprie inițiativă;</p> <p>(b) sunt ușor accesibile pentru beneficiar în locul prestării serviciului sau al încheierii contractului;</p> <p>(c) pot fi accesate cu ușurință de către beneficiar prin mijloace electronice printr-o adresă oferită de către prestator;</p> <p>(d) apar în orice documente de informare oferite beneficiarului de către prestator care alcătuiesc o descriere detaliată a serviciului prestat.</p>	Art.26 alin.2	<p>La alegerea prestatorului, informațiile menționate la alin.(1):</p> <p>a) sunt comunicate de către prestator din proprie inițiativă;</p> <p>b) sunt ușor accesibile beneficiarului în locul prestării serviciului sau al încheierii contractului;</p> <p>c) pot fi accesate cu ușurință de către beneficiar, prin mijloace electronice, la o adresă oferită de către prestator;</p> <p>d) sunt cuprinse în orice documente de informare oferite beneficiarului de către prestator, documente care cuprind o descriere detaliată a serviciului prestat.</p>	
22/3	<p>Statele membre se asigură că, la cererea beneficiarului, prestatorii oferă următoarele informații suplimentare:</p> <p>(a) prețul serviciului, în cazul în care acesta nu este stabilit în prealabil de către prestator, sau, dacă nu poate fi comunicat un preț exact, o</p>	Art.26 alin.3	<p>La cererea beneficiarului, prestatorii oferă următoarele informații suplimentare:</p> <p>a) prețul serviciului, în cazul în care acesta nu este stabilit, în prealabil, de către prestator, sau, dacă nu poate fi comunicat un preț exact, o metodă de calcul a prețului, astfel încât acesta să poată fi verificat de către beneficiar sau un deviz</p>	

<p>metodă de calcul a prețului astfel încât acesta să poată fi verificat de către beneficiar sau un deviz suficient de detaliat;</p> <p>(b) în ceea ce privește profesiile reglementate, o referire la normele profesionale aplicabile în statul membru de stabilire și mijloacele prin care se poate obține accesul la acestea;</p> <p>(c) informații cu privire la activitățile multidisciplinare și parteneriatele acestora care sunt legate de serviciul în cauză și cu privire la măsurile luate pentru a evita conflictele de interese. Aceste informații se includ în orice document informativ în care prestatorii oferă o descriere detaliată a serviciilor lor;</p> <p>(d) orice coduri de conduită cărora le este supus prestatorul și adresele la care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice, specificând limba în care este scrisă versiunea disponibilă;</p> <p>(e) în cazul în care un prestator este supus unui cod de conduită sau este membru al unei asociații profesionale sau al unui organism profesional care prevede recurgerea la mijloace extrajudiciare de soluționare a litigiilor, informații în această privință. Prestatorul trebuie să indice mijloacele de acces la informațiile detaliate cu privire la caracteristicile și condițiile de utilizare ale mijloacelor extrajudiciare de soluționare a litigiilor.</p>		<p>suficient de detaliat;</p> <p>b) în ceea ce privește profesiile reglementate, o referire la normele profesionale aplicabile în statul membru de stabilire și mijloacele prin care se poate obține accesul la acestea;</p> <p>c) informații cu privire la activitățile conexe și la parteneriatele prestatorilor, agreeate pentru desfășurarea acestor activități, care sunt legate de serviciul în cauză, precum și cu privire la măsurile luate pentru a se evita conflictele de interese. Aceste informații se includ în orice document informativ în care prestatorii oferă o descriere detaliată a serviciilor lor;</p> <p>d) codurile de conduită la care a aderat prestatorul și adresele de internet la care aceste coduri pot fi consultate, specificând limba în care sunt disponibile;</p> <p>e) în cazul în care unui prestator îi este aplicabil un cod de conduită sau este membru al unei asociații profesionale ori al unui organism profesional care instituie posibilitatea de a recurge la mecanisme de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor, informează beneficiarii cu privire la posibilitatea utilizării acestora; prestatorul trebuie să indice modalitatea prin care beneficiarii pot obține informații detaliate cu privire la modalitățile extrajudiciare de soluționare a litigiilor.</p>	
---	--	--	--

22/4	Statele membre se asigură că informațiile pe care trebuie să le ofere un prestator în conformitate cu prezentul capitol sunt puse la dispoziție sau comunicate în mod clar și neambiguu și în timp util înainte de încheierea contractului sau, în absența unui contract scris, înainte de prestarea serviciului.	Art.26 alin.4	Prestatorul oferă informațiile menționate la alin. (1) – (3) în mod complet, corect, precis și în timp util înainte de încheierea contractului sau, în absența unui contract scris, înainte de prestarea serviciului.	
		Art.26 alin.5	Intervalul de timp de la furnizarea informațiilor menționate la alin.(1) – (3) până la contractarea sau prestarea efectivă a serviciului nu poate fi mai scurt de 5 zile. Cu acordul scris al beneficiarului, termenul de 5 zile poate fi redus.	
22/5	Cerințele de informare stabilite în prezentul capitol se adaugă cerințelor deja prevăzute de legislația comunitară și nu împiedică statele membre să impună cerințe de informare suplimentare aplicabile prestatorilor stabiliți pe teritoriile acestora.	Art.26 alin.6	Prezentul articol nu aduce atingere altor dispoziții legale prin care sunt reglementate cerințe de informare.	
22/6	Comisia, în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2), poate să precizeze conținutul informațiilor prevăzute la alineatele (1) și (3) din prezentul articol în conformitate cu specificul anumitor activități și poate să precizeze normele practice de aplicare a alineatului (2) din prezentul alineat.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
Articolul 23 Asigurări și garanții profesionale				
23/1	Statele membre pot prevedea că prestatorii ale căror servicii prezintă un risc direct și specific pentru sănătatea și siguranța beneficiarului sau a unei terțe persoane sau pentru securitatea financiară a beneficiarului încheie o asigurare de răspundere profesională corespunzătoare naturii și gradului de risc sau oferă o garanție sau un acord similar echivalent sau comparabil în esență	Art.23 alin.1	Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere dreptului autorităților competente de a solicita prestatorilor ale căror servicii prezintă un risc direct și specific pentru sănătatea și siguranța beneficiarului sau a unei terțe persoane sau pentru securitatea financiară a beneficiarului, încheierea unei asigurări de răspundere profesională, corespunzătoare naturii și gradului	

	în ceea ce privește scopul acestuia.		de risc, sau acordarea unei garanții sau încheierea unui acord similar, echivalent sau comparabil în esență cu aceasta în ceea ce privește scopul.
23/2	<p>Atunci când un prestator se stabilește pe teritoriul lor, statele membre nu pot să solicite o asigurare de răspundere profesională sau o garanție de la prestator în cazul în care acesta este deja acoperit de o garanție care este echivalentă sau comparabilă în esență în ceea ce privește scopul acesteia și acoperirea pe care o oferă în privința riscului asigurat, a sumei asigurate sau a plafonului garanției, precum și posibile excluderi de la acoperire, într-un alt stat membru în care prestatorul este deja stabilit. În cazul în care echivalența este doar parțială, statele membre pot să solicite o garanție suplimentară pentru a acoperi aspectele care nu sunt deja acoperite.</p> <p>În cazul în care un stat membru impune unui prestator stabilit pe teritoriul său să încheie o asigurare de răspundere profesională sau să ofere o altă garanție, statul membru respectiv acceptă ca mijloace suficiente de probă atestările de acoperire a asigurării eliberate de instituțiile de credit și asigurătorii stabiliți în alte state membre.</p>	Art.23 alin.2	<p>Atunci când un prestator se stabilește în România, autoritățile competente nu pot solicita o asigurare de răspundere profesională sau o garanție în cazul în care acesta este deja acoperit de o garanție echivalentă sau comparabilă în esență în ceea ce privește scopul și acoperirea pe care o oferă în privința riscului asigurat, a sumei asigurate sau a plafonului garanției, precum și eventuale excluderi de la acoperire, într-un alt stat membru în care prestatorul este deja stabilit. În cazul în care echivalența este doar parțială, autoritățile competente române pot solicita o garanție suplimentară pentru a acoperi aspectele care nu sunt deja acoperite.</p>
23/3	Alineatele (1) și (2) nu afectează asigurările profesionale sau sistemele de garanții prevăzute în alte instrumente comunitare.	Art.23 alin.3	În cazul în care autoritățile competente române impun unui prestator stabilit în România să încheie o asigurare de răspundere profesională sau să ofere o altă garanție, acestea acceptă ca mijloace suficiente de probă dovada acoperirii asigurării, eliberate de către instituțiile de credit

			și asigurătorii stabiliți în alte state membre.	
23/4	Pentru punerea în aplicare a alineatului (1), Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 40 alineatul (2), poate să stabilească o listă de servicii care prezintă caracteristicile menționate la alineatul (1) al prezentului articol. Comisia, de asemenea, în conformitate cu procedurile menționate la articolul 40 alineatul (3), poate adopta măsuri cu scopul de a modifica elementele neesențiale ale prezentei directive completând această directivă, prin stabilirea de criterii comune pentru a defini caracterul corespunzător, față de natura și gradul de risc, al asigurării sau garanțiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.	Art.23 alin.4	Dispozițiile alineatelor precedente nu aduc atingere asigurărilor profesionale sau sistemelor de garanții prevăzute în acte normative naționale care a transpun directive sau care creează cadrul juridic necesar aplicării directe a unui regulament.	
23/5	În sensul prezentului articol: - "risc direct și special" înseamnă un risc care decurge direct din prestarea serviciului; - "sănătatea și siguranța" înseamnă, referitor la un beneficiar sau o terță persoană, prevenirea decesului sau a unei vătămări corporale grave; - "securitatea financiară" înseamnă, referitor la un beneficiar prevenirea unor pierderi importante în bani sau din valoarea unui bun; - "asigurare de răspundere profesională" înseamnă o asigurare încheiată de un prestator în vederea răspunderii potențiale față de beneficiari și, după caz, terțe părți, decurgând din prestarea	Art.23 alin.5	În sensul prezentului articol: a) „risc direct și specific” înseamnă un risc care decurge direct din prestarea serviciului; b) „sănătatea și siguranța” înseamnă, referitor la un beneficiar sau la o terță persoană, prevenirea decesului sau a unei vătămări corporale grave; c) „securitatea financiară” înseamnă, referitor la un beneficiar, prevenirea unor pierderi importante în capital sau din valoarea unui bun; d) „asigurare de răspundere profesională” înseamnă o asigurare încheiată de un prestator în vederea răspunderii potențiale față de beneficiari și, după caz, față de terți, pentru prejudicii	

	serviciului.		cauzate prin furnizarea serviciului.	
Articolul 24 Comunicările comerciale ale profesiilor reglementate				
24/1	Statele membre elimină toate interdicțiile totale cu privire la comunicările comerciale ale profesiilor reglementate.			
24/2	Statele membre asigură că normele profesionale sunt respectate în comunicările comerciale ale profesiilor reglementate, în conformitate cu legislația comunitară referitoare, în special, la independența, demnitatea și integritatea profesiei, precum și la păstrarea secretului profesional conform specificului fiecărei profesii. Normele profesionale cu privire la comunicările comerciale trebuie să fie nediscriminatorii, justificate printr-un motiv imperativ de interes general și proporționale.			
Articolul 24 Activități multidisciplinare				
25/1	Statele membre asigură că prestatorii nu sunt supuși unor cerințe care îi obligă să exercite o anumită activitate specifică în mod exclusiv, sau	Art.24 alin.1	Prestatorii nu pot fi supuși unor cerințe care îi obligă să exercite o anumită activitate specifică în mod exclusiv sau care limitează exercitarea, în comun sau în parteneriate, de activități diferite.	

	<p>care limitează exercitarea în comun sau în parteneriate de activități diferite.</p> <p>Cu toate acestea, următorii prestatori pot fi supuși unor astfel de cerințe:</p> <p>(a) profesiile reglementate, în măsura în care este justificat pentru a garanta respectarea normelor care reglementează etica și conduita profesională, care variază în funcție de specificul fiecărei profesii, și în măsura în care este necesar pentru a asigura independența și imparțialitatea acestora;</p> <p>(b) prestatorii de servicii de certificare, acreditare, monitorizare tehnică, servicii de testare sau încercare, în măsura în care este justificat pentru a asigura independența și imparțialitatea acestora.</p>	<p>Art.24 alin.2</p>	<p>Fac excepție următoarele categorii de prestatori:</p> <p>a) profesiile reglementate, în măsura în care este necesar pentru asigurarea concordanței cu regulile de etică și conduită profesională, în scopul respectării independenței și a imparțialității profesiei;</p> <p>b) prestatorii de servicii de certificare, acreditare, monitorizare tehnică, servicii de testare sau încercare, în măsura în care este necesar pentru asigurarea independenței și a imparțialității;</p>	
<p>25/2</p>	<p>În cazul în care sunt autorizate activități multidisciplinare între prestatorii menționați la alineatul (1) literele (a) și (b), statele membre asigură următoarele:</p> <p>(a) prevenirea conflictelor de interese și a incompatibilităților între anumite activități;</p> <p>(b) garantarea independenței și a imparțialității cerute de anumite activități;</p> <p>(c) normele care reglementează etica și conduita profesională pentru diferite activități sunt compatibile între ele, în special în ceea ce privește secretul profesional.</p>	<p>Art.24 alin.3</p>	<p>În cazul în care sunt autorizate activități multidisciplinare între prestatorii menționați la alin.(2) autoritățile competente trebuie să se asigure că se îndeplinesc următoarele condiții:</p> <p>a) prevenirea conflictelor de interese și a incompatibilităților între activități;</p> <p>b) asigurarea independenței și a imparțialității specifice activităților desfășurate;</p> <p>c) asigurarea compatibilității între regulile de etică și conduită profesională, care guvernează activitățile, în special din rațiuni care țin de secretul profesional.</p>	

25/3	În raportul menționat la articolul 39 alineatul (1), statele membre indică ce prestatori se supun cerințelor stabilite la alineatul (1) al prezentului articol, conținutul acestor cerințe și motivele pentru care acestea le consideră justificate.	Art.24 alin.4	În vederea aplicării prevederilor alin.(1) - (3), autoritățile competente au următoarele obligații: a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor, și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării cerințelor care contravin prevederilor alin.(1) - (3) până în data de 15 iunie 2009; b) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 30 septembrie 2009, toate cerințele menținute în baza alin. (2).	
Articolul 25 Asistență în domeniul calității serviciilor				
26/1	Statele membre, în cooperare cu Comisia, iau măsuri adiacente pentru a-i încuraja pe prestatori să acționeze voluntar pentru a asigura calitatea prestării serviciilor, în special prin utilizarea uneia dintre următoarele metode: (a) certificare sau evaluare a activității lor de către organisme independente sau acreditate; (b) elaborarea propriei lor carte a calității sau participarea la carte ale calității sau etichete de calitate elaborate de către organismele profesionale la nivel comunitar.	Art.25 alin.4	Autoritățile cu responsabilități în domeniu, în cooperare cu Comisia Europeană, vor lua, după caz, măsuri adiacente pentru a încuraja organizațiile profesionale, camerele de comerț, asociațiile patronale precum și asociațiile de consumatori să promoveze furnizarea unor servicii de calitate, în special prin ușurarea evaluării competenței prestatorului.	
		Art.25 alin.5	Asociațiile de consumatori și asociațiile profesionale sau patronale pot coopera, la nivel comunitar, pentru a promova furnizarea unor servicii de calitate.	
		Art.25 alin.6	Centrul European al Consumatorilor din România cooperează cu asociațiile de consumatori și cu asociațiile profesionale, pentru a promova furnizarea unor servicii de calitate.	
26/2	Statele membre asigură că informația cu privire la semnificația anumitor etichete și criteriile după care se aplică etichetele și alte mărci ale calității	Art.25 alin.2	Centrul European al Consumatorilor publică pe pagina sa de internet informații cu privire la semnificația anumitor etichete, precum și	

	referitoare la servicii pot fi accesate ușor de către prestatori și beneficiari.		criteriile de aplicare a etichetelor și a altor mărci ale calității referitoare la servicii.	
		Art.25 alin.3	Asociațiile profesionale trebuie să facă ușor accesibile beneficiarilor și prestatorilor informații cu privire la semnificația anumitor etichete, precum și criteriile de aplicare a etichetelor și a altor mărci ale calității referitoare la servicii.	
26/3	Statele membre, în cooperare cu Comisia, iau măsuri adiacente pentru a încuraja ordinele profesionale, precum și camerele de comerț, asociațiile meșteșugărești și asociațiile de consumatori de pe teritoriul lor să coopereze la nivel comunitar pentru a promova calitatea prestării serviciilor, în special prin facilitarea evaluării competenței unui prestator.	Art.25 alin.1	La solicitarea prestatorilor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va oferi acestora consultanță în realizarea unor coduri de conduită.	
26/4	Statele membre, în cooperare cu Comisia, iau măsuri adiacente pentru încurajarea dezvoltării evaluărilor independente, în special de către asociațiile de consumatori, în ceea ce privește calitatea și defectele prestării serviciilor și, în special, dezvoltarea la nivel comunitar a unor încercări și testări comparative și comunicarea rezultatelor.			
26/5	Statele membre, în cooperare cu Comisia, încurajează dezvoltarea unor standarde europene voluntare, cu scopul de a facilita compatibilitatea între serviciile oferite de către prestatori din diferite state membre, informarea beneficiarului și calitatea serviciilor.			

Articolul 27 Informații pentru soluționarea eventualelor litigiilor

27/1	<p>Statele membre iau măsurile generale necesare pentru a asigura că prestatorii furnizează detalii de contact, în special o adresă poștală, un număr de fax sau adresă e-mail și un număr de telefon la care toți beneficiarii, inclusiv cei care au reședința sau sediul social într-un alt stat membru, le pot adresa o reclamație sau o solicitare de informații în legătură cu serviciul prestat. Prestatorii pun la dispoziție adresa legală în cazul în care aceasta nu este adresa obișnuită pentru corespondență.</p> <p>Statele membre iau măsurile generale necesare pentru a asigura că prestatorii răspund reclamațiilor menționate la primul paragraf în cel mai scurt termen posibil și fac dovadă de diligență pentru a găsi o soluție satisfăcătoare.</p>	Art.27 alin.1	Pentru soluționarea unor eventuale litigii, în afară de informațiile prevăzute la art. 26 alin.(1) lit.a), prestatorii vor furniza beneficiarilor, în special, adresa poștală, numărul de fax sau adresa de e-mail și numărul de telefon la care toți beneficiarii, inclusiv cei care au reședința sau sediul social într-un alt stat membru, le pot adresa o reclamație sau o solicitare de informații în legătură cu serviciul prestat. Prestatorii pun la dispoziție, de asemenea, adresa sediului social, în cazul în care aceasta nu este adresa obișnuită pentru corespondență.	
		Art.27 alin.2	Prestatorii trebuie să poată face dovada că au răspuns reclamațiilor primite în cel mai scurt termen care nu poate depăși 30 de zile calendaristice, și că au depus eforturile necesare identificării unei soluții satisfăcătoare.	
27/2	Statele membre iau măsurile generale necesare pentru a asigura că prestatorii sunt obligați să demonstreze respectarea obligațiilor stabilite în prezenta directivă în ceea ce privește furnizarea de informații și că informațiile sunt exacte.	Art.27 alin.3	Prestatorii trebuie să poată face dovada că au furnizat complet, corect și precis, informațiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.	
27/3	În cazul în care se cere o garanție financiară pentru executarea unei hotărâri judecătorești, statele membre recunosc o garanție echivalentă constituită la o instituție de credit sau la un asigurător stabilit într-un alt stat membru. Astfel de instituții de credit trebuie să fie autorizate într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2006/48/CE și astfel de asigurători trebuie să fie autorizați, în conformitate, după caz, cu prima			

	Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă [39] și cu Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață [40].			
27/4	Statele membre iau măsurile generale necesare pentru a asigura că prestatorii care sunt supuși unui cod de conduită sau sunt membri ai unei asociații sau ai unui organism profesional care prevede recurgerea la metode extrajudiciare de soluționare a litigiilor îi informează pe beneficiari în această privință și menționează acest lucru în orice document în care sunt prezentate serviciile lor în detaliu, indicând în ce mod se poate obține accesul la informațiile detaliate asupra caracteristicilor și condițiilor de utilizare a unui astfel de mecanism.	Art.27 alin.4	Prestatorii care sunt supuși unui cod de conduită sau sunt membri ai unei asociații sau ai unui organism profesional ale căror norme prevăd recurgerea la modalități extrajudiciare de soluționare a litigiilor îi informează pe beneficiari în această privință și menționează acest lucru în orice document în care sunt prezentate detaliat serviciile lor, indicând modul în care se pot accesa informații detaliate cu privire la acestea.	
CAPITOLUL VI COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ				
Articolul 29 Asistența reciprocă – obligații generale				
28/1	Statele membre își acordă asistență reciprocă și adoptă măsuri de cooperare eficientă pentru a asigura controlul prestatorilor și al serviciilor pe care le prestează.	Art.29	Autoritățile competente române cooperează, prin intermediul SIPI, cu autoritățile competente din celelalte state membre, în vederea asigurării controlului prestatorilor de servicii și a serviciilor pe care aceștia le prestează.	
		Art.30	(1) Departamentul pentru Afaceri Europene este Coordonatorul Național al SIPI în domeniul serviciilor și îndeplinește următoarele atribuții: a) propune Guvernului desemnarea, prin	

		<p>hotărâre, după criteriul domeniului de activitate, a coordonatorilor delegați ai SIPI în domeniul serviciilor;</p> <p>b) înregistrează în SIPI coordonatorii delegați, în perioada prealabilă lansării de către Comisia Europeană a procesului de auto-înregistrare;</p> <p>c) modifică parametrii de înregistrare în SIPI ai coordonatorilor delegați, la solicitarea acestora, în perioada prealabilă lansării de către Comisia Europeană a procesului de auto-înregistrare;</p> <p>d) validează înregistrările în SIPI ale autorităților competente după lansarea procesului de auto-înregistrare;</p> <p>e) asigură asistența coordonatorilor delegați cu privire la utilizarea SIPI;</p> <p>f) îndeplinește funcția de punct național de contact pentru Comisia Europeană și pentru celelalte state membre cu privire la implementarea și gestionarea SIPI în România;</p> <p>(2) Coordonatorii delegați ai SIPI în domeniul serviciilor îndeplinesc următoarele atribuții:</p> <p>a) identifică autoritățile competente și le informează cu privire la obligația de a utiliza SIPI, de a solicita înregistrarea în SIPI sau de a se auto-înregistra în SIPI, după caz;</p> <p>b) înregistrează în SIPI autoritățile competente, în perioada prealabilă lansării de către Comisia Europeană a procesului de auto-înregistrare;</p> <p>c) se auto-înregistrează în SIPI și operează în permanență modificările necesare după lansarea de către Comisia Europeană a procesului de auto-</p>	
--	--	---	--

			<p>înregistrare;</p> <p>d) asigură asistență autorităților competente relevante pentru domeniul lor de activitate, cu privire la utilizarea SIPI.</p> <p>Art.31 alin.1 (1) Autoritățile competente sunt obligate să solicite coordonatorilor delegați ai SIPI din domeniul lor de activitate înregistrarea în SIPI</p>	
28/2	În sensul prezentului capitol, statele membre desemnează unul sau mai multe puncte de legătură, ale căror detalii de contact se comunică celorlalte state membre și Comisiei. Comisia publică și actualizează cu regularitate lista punctelor de legătură.	Art.31 alin.2	Autoritățile competente desemnează cel puțin o persoană din cadrul instituției, ca punct de legătură, în vederea transmiterii de solicitări către autoritățile competente din alte state membre și a formulării de răspunsuri la solicitărilor acestora, prin intermediul SIPI.	
28/3	Cererile de informare și cererile de efectuare a unor verificări, inspecții și investigații în temeiul prezentului capitol se motivează în mod corespunzător, precizând, în primul rând, motivul cererii. Informațiile schimbate se utilizează numai în scopul pentru care au fost cerute	Art.32 alin.4	În cuprinsul solicitărilor prevăzute la alin.(1)-(3) autoritățile competente române menționează motivele și descrierea situației de fapt care determină efectuarea demersului.	
		Art.32 alin.5	Informațiile și documentele obținute în urma solicitărilor prevăzute la alin.(1)-(3) se utilizează numai în scopul pentru care au fost solicitate.	
28/4	În cazul primirii unei cereri de asistență din partea autorităților competente dintr-un alt stat membru, statele membre se asigură că prestatorii stabiliți pe teritoriul lor transmit autorităților lor competente toate informațiile necesare pentru controlul activității lor în conformitate cu legislația lor națională.	Art.33 alin.1	Autoritățile competente române primesc, prin intermediul SIPI, de la autoritățile competente din alte state membre, solicitări de informații sau solicitări privind efectuarea unor verificări, inspecții și investigații, cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul României care prestează servicii pe teritoriul statului membru respectiv sau cu privire la prestatori stabiliți pe teritoriul statului membru respectiv și care prestează servicii pe teritoriul României.	

		Art.33 alin.2	Autoritățile competente române acceptă solicitările prevăzute la alin.(1) dacă soluționarea integrală sau parțială a acestora intră în competența lor legală și dacă în cuprinsul solicitărilor se menționează motivele și descrierea situației de fapt care a determinat efectuarea demersului.	
		Art.33 alin.3	În cazul în care soluționarea integrală sau parțială a solicitărilor prevăzute la alin.(1) nu intră în competența sa legală, autoritatea solicitată o retransmite altei autorități pe care o consideră competentă, precizând motivele care determină acest demers.	
		Art.33 alin.4	Atunci când, după acceptarea unei solicitări, se constată că pentru realizarea verificărilor, inspecțiilor sau investigațiilor sunt necesare informații sau documente suplimentare, acestea se solicită autorităților care au inițiat solicitarea.	
		Art.33 alin.5	Răspunsul conține informațiile cu privire la rezultatele verificărilor, inspecțiilor și investigațiilor și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile care au fost luate în urma desfășurării acestor activități.	
		Art.33 alin.7	În cazul în care autoritatea care primește o solicitare nu este competentă a soluționa solicitarea și nu cunoaște autoritatea competentă, aceasta înaintează solicitarea către coordonatorul delegat în vederea identificării autorității competente.	
		Art.33 alin.8	În cazul în care coordonatorul delegat nu poate identifica autoritatea competentă a soluționa o	

			solicitare, acesta redirecționează solicitarea către coordonatorul național în vederea stabilirii competenței.	
28/5	În cazul unor dificultăți privind îndeplinirea unei cereri de informare sau în efectuarea de verificări, inspecții sau investigații, statul membru în cauză informează rapid statul membru solicitant în vederea găsirii unei soluții.	Art.33 alin.6	Autoritățile competente române transmit răspunsul prin intermediul SIPI în termenul precizat în cuprinsul solicitării sau în termenul necesar pentru realizarea activităților respective, dacă termenul nu este precizat. Atunci când, din motive obiective, activitățile nu pot fi realizate în termenul precizat în cuprinsul solicitării, autoritatea care a acceptat solicitarea informează autoritatea solicitantă cu privire la acest aspect.	
28/6	Statele membre furnizează informațiile cerute de către alte state membre sau de către Comisie prin mijloace electronice și în cel mai scurt termen.			
28/7	Statele membre asigură că registrele în care prestatorii sunt înscrși și care pot fi consultate de către autoritățile competente pe teritoriul lor, pot fi, de asemenea, consultate în aceleași condiții de către autoritățile competente echivalente ale celorlalte state membre.	Art.37	Autoritățile competente române permit autorităților competente din celelalte state membre consultarea registrelor pe care le dețin, așa cum sunt ele definite la art.2 pct.14 și în care sunt înregistrate informații cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul României, în aceleași condiții în care este permisă consultarea respectivelor registre de către autoritățile române cu competențe echivalente.	
28/8	Statele membre comunică Comisiei informații cu privire la cazuri în care alte state membre nu își îndeplinesc obligația de asistență reciprocă. În cazul în care este necesar, Comisia adoptă măsurile adecvate, inclusiv procedurile prevăzute la articolul 226 din tratat, pentru a asigura că statele membre în cauză își îndeplinesc obligația de asistență reciprocă. Comisia informează periodic statele membre în legătură cu funcționarea dispozițiilor cu privire la asistența reciprocă.	Art.38 alin.1	Autoritățile competente solicită motivat, prin intermediul SIPI, intervenția coordonatorului delegat al SIPI pentru domeniul de activitate respectiv în vederea obținerii unui răspuns, în oricare dintre următoarele cazuri: a) solicitările transmise prin intermediul SIPI nu au fost acceptate; b) solicitările transmise prin intermediul SIPI au fost acceptate, însă nu s-a primit un răspuns în termenul stabilit; c) solicitările transmise prin intermediul SIPI au	

			fost acceptate, însă răspunsul primit nu este considerat satisfăcător.	
		Art.38 alin.2	În situația în care consideră justificată solicitarea de intervenție, coordonatorul delegat al SIPI, sesizat potrivit alin. (1), transmite, prin intermediul SIPI, o cerere de intervenție coordonatorului delegat pentru serviciul în cauză al celuilalt stat membru.	
		Art.38 alin.3	Dacă nu se primește un răspuns satisfăcător, coordonatorul delegat al SIPI în cauză propune Coordonatorului Național al SIPI transmiterea unei informări către Comisia Europeană cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de asistență de către statul membru respectiv.	
		Art.38 alin.4	În situația în care consideră justificată propunerea coordonatorului delegat al SIPI, Coordonatorul Național al SIPI transmite o informare către Comisia Europeană cu privire la neîndeplinirea obligațiilor de asistență de către statul membru respectiv.	
Articolul 29 Asistența reciprocă – obligații generale pentru statul membru de stabilire				
29/1	În ceea ce îi privește pe prestatorii care oferă servicii într-un alt stat membru, statul membru de stabilire furnizează informații cu privire la prestatorii stabiliți pe teritoriul său, atunci când acest lucru i se solicită de către alt stat membru și, în special, confirmă că un prestator este stabilit pe teritoriul acestuia și, că potrivit informațiilor sale, nu își exercită activitățile în mod ilegal.	Art.34 alin.1	Autoritățile competente furnizează, potrivit competențelor legale, în baza solicitărilor primite prin intermediul SIPI, informații, pe baza seturilor de întrebări existente în sistem, inclusiv cu privire la: a) desfășurarea efectivă a unei activități economice în mod legal pe teritoriul României de către un prestator stabilit pe teritoriul României care prestează servicii într-un alt stat membru; b) măsurile disciplinare sau administrative și	

		Art.32 alin.3	<p>deciziile referitoare la deschiderea sau închiderea procedurii de insolvență luate de către autoritățile române împotriva unui prestator și care privesc în mod direct competența prestatorului sau fiabilitatea profesională a acestuia.</p> <p>În legătură cu prestatorii stabiliți pe teritoriul altui stat membru, care prestează servicii pe teritoriul României, autoritățile competente române pot solicita informații, pe baza seturilor de întrebări existente în sistem, inclusiv cu privire la:</p> <p>a) desfășurarea efectivă a unei activități economice în mod legal pe teritoriul statului respectiv;</p> <p>b) măsurile disciplinare sau administrative și hotărârile de deschidere sau închidere a procedurii insolvenței.</p> <p>c) punerea în executare a unor sancțiuni la sediul prestatorului de servicii și la punctele de lucru aflate pe teritoriul statului respectiv, în legătură cu serviciile prestate de acesta pe teritoriul României.</p>	
29/2	Statul membru de stabilire efectuează verificările, inspecțiile și investigațiile cerute de un alt stat membru și îl informează pe acesta cu privire la rezultate și, după caz, cu privire la măsurile luate. În acest scop, autoritățile competente acționează în limitele competențelor care le sunt conferite în statul lor membru.	Art.35 alin.1	Autoritățile competente române efectuează, inclusiv în baza solicitărilor primite prin intermediul SIPI, activități de control sau de punere în executare a unor sancțiuni, potrivit atribuțiilor legale, la sediul unui prestator stabilit în România și la punctele de lucru aflate pe teritoriul României.	

	Autoritățile competente pot decide cu privire la măsurile cele mai potrivite care trebuie luate în fiecare caz individual pentru a răspunde cererii unui alt stat membru.	Art.35 alin.2	Autoritățile competente române informează autoritatea solicitantă cu privire la rezultatul activităților de control și la măsurile luate, dacă este cazul, prin intermediul SIPI.	
29/3	În momentul în care ia cunoștință de un comportament sau de acte precise ale unui prestator stabilit pe teritoriul său, care prestează servicii în alte state membre care, potrivit informațiilor sale, ar putea cauza un prejudiciu grav sănătății sau siguranței persoanelor sau mediului, statul membru de stabilire informează toate celelalte state membre și Comisia în cel mai scurt termen.	Art.39 alin.1	În cazul în care o autoritate competentă ia la cunoștință de acte sau de împrejurări grave și precise referitoare la o activitate de servicii care ar putea cauza prejudicii grave sănătății sau siguranței persoanelor ori mediului, pe teritoriul României sau pe teritoriul altor state membre, aceasta propune coordonatorului delegat SIPI transmiterea unei alerte, prin intermediul SIPI, către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și statele membre în cauză.	
		Art.39 alin.2	În urma analizării informărilor primite potrivit alin. (1), coordonatorul delegat al SIPI înaintează coordonatorului național SIPI propunerea de transmitere a alertei, dacă o consideră justificată.	
		Art.39 alin.3	Coordonatorul național SIPI analizează propunerea din punct de vedere al respectării procedurilor și criteriilor pentru alertă și, atunci când cazul întrunește toate criteriile, transmite alerta către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și către celelalte state membre cu privire la aspectele constatate și la măsurile luate de către autoritățile române.	

Articolul 30 Controlul de către statul membru de stabilire în cazul deplasării temporare a unui prestator într-un alt stat membru			
30/1	În ceea ce privește cazurile care nu intră sub incidența articolului 31 alineatul (1), statul membru de stabilire asigură că respectarea cerințelor lui este controlată în conformitate cu atribuțiile de control prevăzute în legislația sa națională, în special prin măsuri de control la locul de stabilire al prestatorului.	Art.35 alin.1	Autoritățile competente române efectuează, inclusiv în baza solicitărilor primite prin intermediul SIPI, activități de control sau de punere în executare a unor sancțiuni, potrivit atribuțiilor legale, la sediul unui prestator stabilit în România și la punctele de lucru aflate pe teritoriul României.
30/2	Statul membru de stabilire nu se abține să adopte măsuri de control sau de punere în executare pe teritoriul său pe motiv că serviciul a fost prestat sau a cauzat prejudicii într-un alt stat membru.	Art.35 alin.3	Autoritățile competente române nu se abțin să adopte măsuri de control sau de punere în executare pe teritoriul României pe motiv că serviciul a fost prestat sau a cauzat prejudicii în alt stat membru.
30/3	Obligația stabilită la alineatul (1) nu implică pentru statul membru de stabilire efectuarea de verificări și controale factuale pe teritoriul statului membru unde se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale se efectuează de către autoritățile statului membru unde operează temporar prestatorul la cererea autorităților statului membru de stabilire, în conformitate cu articolul 31.	Art.35 alin.4	Autoritățile competente române asigură controlul prestatorilor stabiliți în România, fără ca aceasta să implice obligația de a efectua verificări și controale factuale pe teritoriul statelor membre unde se prestează serviciul. Astfel de verificări și controale se efectuează de către autoritățile competente din statul membru unde operează temporar prestatorul la cererea autorităților române.
Articolul 31 Controlul de către statul membru în care se prestează serviciul în cazul deplasării temporare a prestatorului			
31/1	În ceea ce privește cerințele naționale care pot fi impuse în temeiul articolelor 16 și 17, statul membru în care se prestează serviciu este responsabil de controlul activității prestatorului pe teritoriul său. În conformitate cu legislația comunitară, statul membru în care se prestează serviciul:	Art.36 alin.2	Autoritățile competente române sunt responsabile de controlul activității prestatorului pe teritoriul său din punct de vedere al respectării cerințelor impuse în temeiul art. 16 și 17. Astfel, autoritățile competente române: a) adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că prestatorul îndeplinește cerințele legate de accesul la activitatea respectivă și

	<p>(a) ia toate măsurile necesare pentru a asigura că prestatorul îndeplinește cerințele legate de accesul la activitatea respectivă și de exercitarea acesteia;</p> <p>(b) efectuează verificări, inspecții și investigații necesare pentru controlul serviciului prestat.</p>		<p>exercitarea acesteia;</p> <p>b) efectuează verificări, inspecții și investigații necesare pentru controlul serviciului prestat.</p>	
31/2	În ceea ce privește cerințele altele decât cele menționate la alineatul (1), în cazul în care un prestator se deplasează temporar într-un alt stat membru pentru a presta un serviciu fără a fi stabilit acolo, autoritățile competente ale statului respectiv participă la controlul prestatorului în conformitate cu alineatele (3) și (4).	Art.36 alin.1	Autoritățile competente efectuează controale, potrivit atribuțiilor legale, cu privire la activitatea desfășurată pe teritoriul României de către prestatori stabiliți în alte state membre, la solicitarea autorităților competente din statele membre de stabilire și pot decide cu privire la măsurile cele mai potrivite care trebuie luate în fiecare caz în parte, pentru a răspunde solicitărilor primite prin intermediul SIPI.	
31/3	La cererea statului membru de stabilire, autoritățile competente ale statului membru în care se prestează serviciul efectuează toate verificările, inspecțiile și investigațiile necesare pentru a asigura un control efectiv de către statul membru de stabilire. Autoritățile competente acționează în limita competențelor care le sunt conferite în statul lor membru. Autoritățile competente pot decide cu privire la măsurile cele mai potrivite care trebuie luate în fiecare caz individual pentru a răspunde cererii statului membru de stabilire.			
31/4	Din proprie inițiativă, autoritățile competente ale statului membru unde este prestat serviciul pot efectua verificări, inspecții și investigații la fața locului, cu condiția ca acele verificări, inspecții și investigații să nu fie discriminatorii, să nu fie motivate de faptul că prestatorul este stabilit într-	Art.36 alin.3	Autoritățile competente române pot efectua activități de control, potrivit atribuțiilor stabilite de lege, în alte cazuri decât pentru a răspunde unor solicitări primite prin intermediul SIPI, cu condiția ca acestea să nu fie discriminatorii, să nu fie motivate de faptul că prestatorul este stabilit	

	un alt stat membru și să fie proporționate.		în alt stat membru.	
Articolul 32 Mecanism de alertă				
32/1	În cazul în care unui stat membru i se aduc la cunoștință acte sau împrejurări grave și precise referitoare la o activitate de servicii care ar putea cauza un prejudiciu grav sănătății sau siguranței persoanelor sau mediului pe teritoriul său sau pe teritoriul altor state membre, statul membru respectiv informează cu privire la aceasta statul membru de stabilire, celelalte state membre în cauză și Comisia în cel mai scurt termen.	Art.39 alin.1	În cazul în care o autoritate competentă ia la cunoștință de acte sau de împrejurări grave și precise referitoare la o activitate de servicii care ar putea cauza prejudicii grave sănătății sau siguranței persoanelor ori mediului, pe teritoriul României sau pe teritoriul altor state membre, aceasta propune coordonatorului delegat SIPI transmiterea unei alerte, prin intermediul SIPI, către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și statele membre în cauză.	
		Art.39 alin.2	În urma analizării informărilor primite potrivit alin. (1), coordonatorul delegat al SIPI înaintează coordonatorului național SIPI propunerea de transmitere a alertei, dacă o consideră justificată.	
		Art.39 alin.3	Coordonatorul național SIPI analizează propunerea din punct de vedere al respectării procedurilor și criteriilor pentru alertă și, atunci când cazul întrunește toate criteriile, transmite alerta către Comisia Europeană, statul membru de stabilire și către celelalte state membre cu privire la aspectele constatate și la măsurile luate de către autoritățile române.	
32/2	Comisia promovează și participă la instituirea unei rețele europene a autorităților din statele membre în vederea punerii în aplicare a alineatului (1).		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
32/3	Comisia adoptă și actualizează cu regularitate, în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2) norme detaliate cu privire la administrarea rețelei menționate la alineatul (2)		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	

	al prezentului articol.			
Articolul 33 Informații cu privire la buna reputație a prestatorilor				
33/1	<p>Statele membre comunică, la cererea unei autorități competente din alt stat membru, informații în conformitate cu legislația lor națională cu privire la acțiunile disciplinare sau administrative sau la sancțiunile penale și decizii referitoare la insolvabilitate sau bancrută frauduloasă luate de autoritățile competente împotriva unui prestator care privesc în mod direct competența prestatorului sau fiabilitatea profesională. Statul membru care comunică informațiile îl informează pe prestator în această privință.</p> <p>O cerere în temeiul primului alineat trebuie să fie motivată în mod corespunzător, în special în ceea ce privește motivul cererii de informare.</p>	Art.34 alin.1 lit.b)	Autoritățile competente furnizează, potrivit atribuțiilor legale, în baza solicitărilor primite prin intermediul SIPI, informații cu privire la: b) măsurile disciplinare sau administrative ori sancțiunile penale și deciziile referitoare la insolvabilitate sau bancrută frauduloasă luate de către autoritățile române împotriva unui prestator și care privesc în mod direct competența prestatorului sau fiabilitatea profesională a acestuia.	
		Art.34 alin.2	Autoritatea competentă care comunică informațiile prevăzute la alin.(1) lit. b) îl informează pe prestator în cauză cu privire la această comunicare, în termen de 5 zile lucrătoare de la data transmiterii răspunsului către autoritatea solicitantă.	
		Art.32 alin.4	Solicitările de informații cu privire la sancțiuni penale se adresează Direcției cazier Judiciar, Statistică și Evidențe Operative din cadrul Inspectoratului General al Poliției.	
33/2	Sancțiunile și acțiunile referitoare la alineatul (1) se comunică doar dacă a fost luată o decizie definitivă. În ceea ce privește alte decizii executorii menționate la alineatul (1), statul membru care comunică informațiile specifică dacă o anumită decizie este definitivă sau s-a	Art.34 alin.3	Măsurile disciplinare sau administrative și sancțiunile penale prevăzute la alin.(1) lit. b) se comunică numai dacă sunt definitive. Pentru celelalte decizii prevăzute la alin. (1) se menționează în cuprinsul răspunsului dacă decizia este definitivă sau dacă s-a introdus o cale de atac împotriva acesteia, precum și data la	

	introdus o cale de atac împotriva acesteia. În acest caz statul membru în cauză ar trebui să indice data la care se așteaptă pronunțarea hotărârii asupra căii de atac.		care urmează a fi soluționată calea de atac.	
	În plus, statul membru specifică dispozițiile de drept intern în temeiul cărora prestatorul a fost condamnat sau sancționat.	Art.34 alin.4	În cuprinsul răspunsului cu privire la aspectele prevăzute la alin.(1) lit.b), se menționează și dispozițiile de drept intern în temeiul cărora prestatorul a fost sancționat.	
33/3	Punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2) trebuie să respecte normele cu privire la protecția datelor cu caracter personal și drepturile garantate persoanelor condamnate sau sancționate în statele membre în cauză, inclusiv în cazul ordinilor profesionale. Orice informație publică în acest sens trebuie să fie accesibilă consumatorilor.	Art.34 alin.5	Dacă schimbul de informații vizează date cu caracter personal, acesta se face cu respectarea prevederilor Legii nr.677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare	
Articolul 34 Măsuri adiacente				
34/1	Comisia, în cooperare cu statele membre, instituie un sistem electronic pentru schimbul de informații între statele membre, luând în considerare sistemele de informații existente.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
34/2	Statele membre, cu asistența Comisiei, adoptă măsuri adiacente pentru facilitarea schimbului de funcționari însărcinați cu punerea în aplicare a asistenței reciproce și formarea acestor funcționari, inclusiv formarea lingvistică și în informatică.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
34/3	Comisia evaluează necesitatea stabilirii unui program multianual în vederea organizării schimburilor de funcționari și a formării		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	

	menționate.		
Articolul 35 Asistența reciprocă în cazul derogărilor individuale			
35/1	În cazul în care un stat membru intenționează să adopte o măsură în conformitate cu articolul 18, procedura stabilită la alineatele (2)-(6) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv procedurilor prealabile și actelor îndeplinite în cadrul unei cercetări penale.	Art.40 alin.1	În cazul în care o autoritate competentă română intenționează să adopte o măsură în conformitate cu art. 18, procedura stabilită la alin. (2)-(8) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere procedurilor judiciare, inclusiv procedurilor preliminare și actelor îndeplinite în cadrul unei cercetări penale.
35/2	Statul membru menționat la alineatul (1) solicită statului membru de stabilire să adopte măsuri împotriva prestatorului respectiv, oferind toate informațiile relevante cu privire la serviciul în cauză și la împrejurările cazului. Statul membru de stabilire verifică în cel mai scurt termen dacă prestatorul operează în mod legal și verifică faptele care se află la originea cererii. Acesta informează statul membru solicitant în cel mai scurt termen în legătură cu măsurile adoptate sau avute în vedere sau, după caz, motivele pentru care nu a luat nici o măsură.	Art.40 alin.2	Autoritatea competentă română solicită autorității competente din statul membru de stabilire să adopte măsuri împotriva prestatorului respectiv, oferind toate informațiile relevante cu privire la serviciul în cauză și la circumstanțele cauzei.
35/3	În urma comunicării de către statul membru de stabilire după cum se prevede la al doilea paragraf din alineatul (2), statul membru solicitant adresează o notificare Comisiei și statului membru de stabilire în legătură cu intenția sa de a adopta măsuri, indicând următoarele: (a) motivele pentru care consideră că măsurile	Art.40 alin.3	În urma primirii răspunsului de la autoritatea competentă din statul membru de stabilire, cu privire la măsurile adoptate sau avute în vedere sau, după caz, motivele pentru care nu a luat nicio măsură, autoritatea competentă română poate solicita coordonatorului delegat SIPI declanșarea procedurii de derogare.
		Art.40 alin.4	Coordonatorul delegat SIPI verifică temeiul solicitării și, în cazul în care aprobă transmiterea

	<p>adoptate sau avute în vedere de statul membru de stabilire sunt neadecvate;</p> <p>(b) motivele pentru care consideră că măsurile pe care intenționează să le adopte îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 18.</p>		<p>solicitării de derogare, transmite coordonatorului național solicitarea de a notifica Comisiei Europene și statului membru de stabilire intenția de a adopta măsuri, indicând următoarele:</p> <p>(a) motivele pentru care consideră că măsurile adoptate sau avute în vedere de statul membru de stabilire sunt inadecvate;</p> <p>(b) motivele pentru care consideră că măsurile pe care intenționează să le adopte îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 18.</p>	
		Art.40 alin.7	Coordonatorul național SIPI poate refuza transmiterea unei solicitări de derogare dacă nu au fost respectate procedurile sau dacă aceasta nu îndeplinește cumulativ criteriile pentru derogare.	
35/4	Măsurile nu pot fi adoptate decât după un termen de cincisprezece zile lucrătoare de la data notificării prevăzute la alineatul (3).	Art.40 alin.5	Măsurile nu pot fi adoptate decât după un termen de cincisprezece zile lucrătoare de la data notificării prevăzute la alin.(4).	
35/5	<p>Fără a aduce atingere posibilității pentru un stat membru solicitant să adopte măsurile în cauză după expirarea termenului stabilit la alineatul (4), Comisia, în cel mai scurt termen, examinează compatibilitatea cu legislația comunitară a măsurilor notificate.</p> <p>În cazul în care Comisia ajunge la concluzia că măsura este incompatibilă cu legislația comunitară, aceasta adoptă o decizie, solicitând statului membru în cauză să se abțină să adopte măsurile propuse sau să suspende urgent măsurile în cauză.</p>	Art.40 alin.6	La solicitarea Comisiei Europene, autoritatea competentă română are obligația de a nu adopta măsurile propuse sau de a suspenda de urgență măsurile inițiate, în cazul în care se constată că acestea sunt incompatibile cu legislația comunitară.	
35/6	În caz de urgență, un stat membru care intenționează să adopte o măsură poate deroga de	Art.40 alin.8	În caz de urgență, o autoritate competentă care intenționează să adopte o măsură poate deroga de	

	la alineatele (2), (3) și (4). În astfel de cazuri, măsurile se notifică în cel mai scurt termen Comisiei și statului membru de stabilire, indicând motivele pentru care statul membru consideră că există urgență.		la alineatele (2), (3), (4), (5) și (7). În astfel de cazuri, măsurile se notifică în cel mai scurt termen, prin intermediul și cu acordul coordonatorului național al SIPI, Comisiei Europene și statului membru de stabilire, fiind indicate motivele care justifică urgența.	
Articolul 36 Dispoziții de aplicare				
36	În conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (3), Comisia adoptă dispozițiile de aplicare care au ca obiect modificarea elementelor neesențiale din prezentul capitol completându-l prin stabilirea termenelor prevăzute la articolele 28 și 35. Comisia adoptă, de asemenea, în conformitate cu procedura menționată la articolul 40 alineatul (2), normele metodologice pentru schimbul de informații prin mijloace electronice între statele membre și, în special, dispozițiile referitoare la interoperabilitatea sistemelor de informații.			
CAPITOLUL VII PROGRAMUL DE CONVERGENȚĂ				
Articolul 37 Coduri de conduită la nivel comunitar				
37/1	Statele membre, în cooperare cu Comisia, iau măsuri adiacente pentru a încuraja elaborarea la nivel comunitar, în special de către ordinele, organismele și asociațiile profesionale, a unor coduri de conduită care să faciliteze prestarea de servicii sau stabilirea unui prestator într-un alt stat membru, în conformitate cu legislația comunitară.			
37/2	Statele membre asigură ca aceste coduri de conduită menționate la alineatul (1) să fie			

	accesibile la distanță prin mijloace electronice.			
Articolul 38 Armonizare suplimentară				
38	<p>Comisia evaluează, până la 28 decembrie 2010, posibilitatea prezentării unor propuneri de instrumente de armonizare privind următoarele sectoare:</p> <p>(a) accesul la activități de recuperare judiciară a datoriilor;</p> <p>(b) servicii de securitate privată și transport de bani și obiecte de valoare.</p>			
Articolul 39 Evaluare reciprocă				

39/1	<p>Până la 28 decembrie 2009, statele membre prezintă un raport Comisiei, conținând informațiile specificate în următoarele dispoziții:</p> <p>(a) articolul 9 alineatul (2), cu privire la regimurile de autorizare;</p> <p>(b) articolul 15 alineatul (5), cu privire la cerințele care trebuie evaluate;</p> <p>(c) articolul 25 alineatul (3), cu privire la activitățile multidisciplinare.</p>	Art.15	<p>În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, autoritățile competente au următoarele obligații:</p> <p>a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării regimurilor de autorizare care nu respectă criteriile prevăzute la art.(8), până la data de 30 mai 2009;</p> <p>b) analizează regimurile de autorizare menținute și inițiază modificări legislative, după caz, pentru eliminarea condițiilor interzise, prevăzute la art.(13), sau pentru eliminarea condițiilor evaluabile, prevăzute la art.14 alin. (1), care contravin prevederilor de la art.14 alin. (2) și (3), până la data de 30 mai 2009.</p> <p>c) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 31 august 2009, toate regimurile de autorizare prevăzute la lit.a) și condițiile de autorizare prevăzute la lit.b), care în urma evaluării au fost menținute.</p>	
39/2	<p>Comisia înaintează rapoartele prevăzute la alineatul (1) statelor membre, care în termen de șase luni de la primirea acestora își prezintă observațiile asupra fiecăruia dintre rapoarte. În același termen Comisia consultă părțile interesate cu privire la aceste rapoarte.</p>		<p>Nu este necesară transpunerea în legislația națională</p>	
39/3	<p>Comisia prezintă rapoartele și observațiile statelor membre comitetului menționat la articolul 40 alineatul (1), care poate face observații.</p>		<p>Nu este necesară transpunerea în legislația națională</p>	

39/4	Având în vedere observațiile menționate la alineatele (2) și (3), Comisia, până la 28 decembrie 2010, prezintă un raport de sinteză Parlamentului European și Consiliului, însoțit, după caz, de propuneri pentru inițiative suplimentare.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
39/5	<p>Până la 28 decembrie 2009, statele membre prezintă un raport Comisiei cu privire la cerințele naționale a căror aplicare ar putea intra sub incidența articolului 16 alineatul (1) al treilea paragraf și a alineatului (3) prima teză, indicând motivele pentru care consideră că aplicarea acelor cerințe îndeplinește criteriile menționate la articolul 16 alineatul (1) paragraful al treilea și alineatul (3) prima teză.</p> <p>Statele membre transmit apoi Comisiei orice modificări ale cerințelor lor, inclusiv cerințe noi, după cum s-a menționat mai sus, însoțite de motivele acestora.</p> <p>Comisia comunică cerințele astfel transmise celorlalte state membre. Această transmitere nu împiedică adoptarea de către statele membre a dispozițiilor în cauză. Comisia furnizează o dată pe an analize și orientări cu privire la aplicarea acestor dispoziții în contextul prezentei directive.</p>	Art.22	<p>În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, autoritățile competente au următoarele obligații:</p> <p>a) analizează legislația în baza căreia autorizează prestarea serviciilor aflate în competența lor și inițiază modificări legislative, acolo unde este cazul, în vederea eliminării cerințelor care contravin prevederilor art. 16, până la data de 15 iunie 2009;</p> <p>c) raportează prin intermediul platformei electronice Interactive Policy Making (IPM), până la data de 30 septembrie 2009, toate cerințele menționate în baza art.16 alin.(4).</p>	
Articolul 40 Procedura comitetului				
40/1	Comisia este asistată de un comitet.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
40/2	Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	

	1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia menționată. Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.			
40/3	Atunci când se face trimitere la prezentul alineat se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia menționată.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
Articolul 41 Clauza de revizuire				
41	Până la data de 28 decembrie 2011 și din trei în trei ani după acea dată, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport complet asupra aplicării prezentei directive. Acest raport, în conformitate cu articolul 16 alineatul (4), are ca obiect în special aplicarea articolului 16. Acesta examinează, de asemenea, necesitatea unor măsuri suplimentare pentru aspectele excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. Acesta este însoțit, după caz, de propuneri de modificare a prezentei directive în vederea realizării pieței interne pentru servicii.		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	
Articolul 42 Modificarea Directivei 98/27/CE				
42	În anexa la Directiva 98/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor [41] se adaugă următorul punct: "13. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile pe piața internă (JO L 376,		Nu este necesară transpunerea în legislația națională	

	27.12.2006, p. 36)."			
Articolul 43 Protecția datelor cu caracter personal				
43	Implementarea și aplicarea prezentei directive și, în special, dispozițiile cu privire la control respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute de Directiva 95/46/CE și Directiva 2002/58/CE.			
CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII FINALE				
Articolul 44 Transpunerea				
44/1	<p>Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 28 decembrie 2009.</p> <p>Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele dispozițiilor respective.</p> <p>Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p>			
44/2	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.	Art.41	<p>(1) Condițiile de organizare și funcționare a punctelor de contact unic se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, până la data de 1 iulie 2009.</p> <p>(2) Normele și procedurile de cooperare</p>	

			administrativă prin intermediul SIPI vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 iulie 2009.	
		Art.42	Departamentul pentru Afaceri Europene notifică Comisiei Europene prezenta ordonanță de urgență, precum și actele normative prevăzute la art. 41.	
Articolul 45 Intrarea în vigoare				
45	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene			
Articolul 46 Destinatari				
46	Prezenta directivă se adresează statelor membre.			

(...) Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 376, din 27 decembrie 2006.